

24. 06. 2015

Letnik 2015, številka 2

ŽAREK

Glasilo učencev OŠ Tržišče

*Ne ustavljaj se,
da bi nabral rož
in jih odnesel s seboj.
Stopaj naprej in
rože ti bodo s cvetjem lepšale pot.*

Rabindranath Tagore

DRAGE UČENKE, UČENCI, STARŠI!

Počasi zapiramo vrata šolskega leta 2014/15. Na prvi pogled zaključujemo leto, ki je podobno kot vsa ostala. Vendar ni čisto tako. Mislim, da je za vse, ki smo bolj tesno povezani z življenjem in delom na šoli, to bilo leto večjih sprememb.

Dejavnosti na šoli smo morali prilagoditi novim pogojem, kajti začela se je dolgo pričakovana gradnja nove šole in pouk je v tem letu potekal prilagojeno. Učenci od 1. - 4. r. so se selili na nadomestno lokacijo v prostore nekdanje Valantove šivalnice, ki je bila v poletnih počitnicah preurejena v zasilne prostore za izvedbo pouka. Prav tako je bila zaradi rušenja spodnje montažne šole prestavljena kuhinja v staro šolsko zgradbo. Vse to nam je ob že siceršnjemu pomanjkanju prostorov pomenilo še dodatno zmanjšanje prostorskih kapacitet. Zaradi vsega omenjenega smo izredno zadovoljni, da smo kljub temu uspešno opravili vse zastavljene naloge in brez večjih zapletov pripeljali šolsko leto do konca.

Med tem pa na prostoru nekdanje spodnje šole vztrajno in zanesljivo raste nova zgradba, ki jo tako učenci kot tudi učitelji nestrpno čakamo. Zavedamo se, da bomo morali v podobnih pogojih preživeti vsaj še eno leto, vendar v upanju na boljše pogoje to niti ni zelo težko. Seveda pa je to odvisno od vseh udeležencev in na tem mestu se najlepše zahvaljujem tako učiteljem, učencem, staršem in vsem sodelavcem za strpnost in razumevanje.

V glasilu, ki je pred vami, želimo predstaviti delček naših dejavnosti v tem šolskem letu. Poleg pouka smo na šoli izvajali vrsto aktivnosti v okviru interesnih dejavnosti, razširjenega programa šole in sodelovanja šole na lokalnem področju. Vsi udeleženci smo se trudili za razvijanje ustvarjalnosti, kvalitete dela in vzgojo naših učencev. Tudi letos se lahko pohvalimo z vrsto dobrih rezultatov in pestro zbirko priznanj, medalj in pohval na različnih področjih. Trudili smo se v okviru Ekošole, z obdelavo šolskega vrta, si pridobili naziv PLANETU ZEMLJA PRIJAZNA ŠOLA in naziv KULTURNA ŠOLA.

Iskrena hvala staršem, ki ste znali prisluhniti našim potrebam in ste nam pomagali pri izvedbi posameznih nalog. Rezultati so vedno možni le ob dobrem sodelovanju in to se je izkazalo tudi letos.

Kot eno izmed prednostnih nalog smo si letos zastavili razvijanje odgovornosti pri učencih. Nekaj smo na tem področju že storili. Ugotavljamo pa, da bo potrebno narediti še več, kajti prepogosto se dogaja, da odgovornost učencev prevzimate starši ali kdo drug.

Zares si želimo doseči, da bi se vsi udeleženci zavedali svoje odgovornosti za naloge, ki so v njihovi pristojnosti, zato bomo tudi v naslednjem šolskem letu nadaljevali s projektom MOJ USPEH - MOJA ODGOVORNOST, katerega cilj je zavedanje o dolžnostih, nalogah in odgovornosti posameznika za storjena dejanja. Če bomo znali gojiti medsebojno spoštovanje in v vsaki situaciji ravnali odgovorno, bo zagotovo tudi življenje in delo na šoli še lepše.

Želim vam prijetne, varne, in razigrane počitniške dni, v novo šolsko leto pa se podajmo pogumno, optimistično in s pozitivno naravnostjo.

**“Svoje življenje ustvarjamo z lastnimi mislimi. Z drugačnim vedenjem do ljudi in stvari se bodo tudi le-ti začeli drugače obnašati do nje-
ga.” (James Allen)**

Ravnateljica: Zvonka Mrgole

BESEDA UREDNIŠKEGA ODBORA

Šolsko leto se je zaključilo in pred nami je dolgo vroče poletje. Čas počitnic in brezskrbnih dni. Za nekatere bo to poležavanje na morski obali, drugi boste šli k sorodnikom, tretji boste brezskrbne dni preživljali doma. Kjerkoli že boste in kakorkoli boste preživeli prosti čas, boste lahko v roke vzeli šolski časopis Žarek, ki smo ga skrbno pripravljali skozi celo šolsko leto.

V njem boste našli članke, ki opisujejo dogodke na naši šoli. Nekatere ste morda že brali v kakšnem drugem časopisu ali na internetu, nekatere boste videli prvič. V tej številko smo jih zbrali za vas z namenom, da imate celoten pregled dogajanja na naši šoli v šolskem letu 2014/15. Seveda pa se nam zdi pomembno, da se na koncu leta predstavi vsak razred posebej od prvega do devetega. Skupaj z razredniki ste naredili čudovite opise in nam poslali različne izdelke, ki ste jih naredili. Vse to je predstavljeno v delu Razred se predstavi.

Tudi literarni in umetniški kotiček sta ravno tako vredna ogleda, saj so pod vodstvom naših učiteljev nastala čudovita literarna in umetniška dela.

Še posebej pa smo ob koncu leta ponosni na naše uspehe. Celo leto smo učenci obiskovali razne krožke in dodatni pouk iz različnih predmetov, tako da smo na šolskih, področnih in državnih tekmovanjih dosegali vidne rezultate in te je potrebno objaviti. Seveda smo bili zopet uspešni tudi na športnem področju.

Čisto za konec pa smo vam pripravili počitniški horoskop, v katerem boste izvedeli, kaj vas čaka v času poletnih počitnic. Člani novinarskega krožka vam vsekakor želimo, da si naberete nove energije in da se vidimo zopet 1. septembra spočiti in pripravljeni na nove izzive.

Uredniški odbor novinarskega krožka

KONČNO ZAČELI Z GRADNJO NOVE ŠOLE

Sredi meseca septembra 2014 so končno začeli s podiranjem in nadaljnjo izgradnjo nove šole v Tržišču.

Dela potekajo po načrtih. Zaradi telovadnice, ki bo v kletnih prostorih šole, je bilo potrebno izkopati veliko jamo. Ker pa so naleteli na skalo, smo dolgo poslušali in občutili miniranje, saj se je tresel ves kraj. V jamo, ki so jo skopali, pa je vdrla podtalna voda, ki gradbenike ovira pri delu. Gradijo že prvo nadstropje in razločno že lahko vidimo zidove, kjer bodo učilnice, knjižnica, računalniška učilnica in druge. Nova šola naj bi bila zgrajena do maja 2016.

Učenci nižje stopnje so trenutno v prostorih ne-

kdanje šivalnice. Vsi učenci komaj čakamo, da bo našo spodnjo šolo nadomestila nova večja zgradba, ki bo dovolj velika, da bodo lahko v njej imeli pouk vsi učenci od 1. do 9. razreda.

Jure Tratar, novinarski krožek

ZGODILO SE JE ...

ŠPORTNI DAN - VETER V LASEH

Tudi učenci naše šole smo se udeležili vseslovenske akcije Veter v laseh, ki se že 19. leto zapored odvija po številnih krajih po Sloveniji. Cilj akcije, ki je namenjena mladim med 6. in 25. letom starosti, je **širiti ljubezen do športa** in predstaviti športno aktivnost kot zdrav in zabaven način preživljanja prostega časa.

Tako smo v torek, 7.10.2014 učenci iz osnovnih šol Krmelj, Šentjanž in Tržišče imeli skupaj športni dan. Na začetku smo tekmovali na poligonih. Razvrstili smo se po triadah. Vsak razred pa je tekmoval s svojimi sovrstniki. Tretja triada je tekmovala v nogometu, vlečenju vrvi in poligonu, pri katerem smo vijugali okoli stožcev s pink-ponk žogico na loparju. Nekaterim je šlo bolje, nekaterim slabše. Po igrah pa se je začel kros. Tudi učenci naše šole so bili uspešni, saj smo dosegli kar nekaj priznanj. Ta dan je bil super, saj smo se družili med seboj in se zabavali.

Zala Poljanec in Kristina Turk,
novinarski krožek

TEKMOVANJE IZ ZNANJA O SLADKORNI BOLEZNI

Tekmovanje iz znanja o sladkorni bolezni v osnovnih in srednjih šolah poteka že petnajsto leto. Iz leta v leto se število prijavljenih povečuje, kar pomeni, da se tudi mladi zavedajo posledic te bolezni. Sladkorna bolezen je stanje stalno zvišanega sladkorja v krvi. Nastane zaradi pomanjkanja hormona inzulina ali odpora proti njegovemu delovanju. Posledica tega je motnja v presnovi ogljikovih hidratov, beljakovin in maščob. Sladkorna bolezen je v svetu najpogostejši vzrok za slepoto, kronično ledvično odpoved, amputacijo udov in pospeši tudi nastanek srčno – žilnih bolezni.

Na naši šoli se je pripravljalo na tekmovanje 20 učencev, prav toliko se je tudi udeležilo šolskega tekmovanja, ki je potekalo v petek, 17.10.2014. Zala Poljanec je osvojila bronasto priznanje.

Znanje, ki so ga učenci pridobili na tekmovanju, bo dobrodošlo, predvsem pa jim bo v življenju gotovo prišlo prav, da bodo živeli tako, da sladkorne bolezni ne bodo dobili in da bodo razumeli tiste, ki jo imajo.

Andreja Umek

NARAVOSLOVNI DAN: » Pripravim si zdrav napitek«

Zdravo življenje je zelo širok pojem, ki zajema številne aktivnosti. Zdrava prehrana in pijača sta zagotovo najpomembnejša dejavnika zdravega življenja.

V prvem razredu smo izvedli dejavnost v okviru projekta Veter v laseh: Pripravim si zdrav napitek.

Preko te dejavnosti sem vzpodbujala učence, da posegajo po sadju in da dnevno zaužijejo dovolj tekočine. Dan pred izvedbo smo se z učenci dogovorili, katere napitke bomo naredili naslednji dan ter katere sestavine morajo prinesiti v šolo.

Pred pripravo napitkov smo se z učenci pogovorili o pomenu uživanja sadja ter pitju zdravih tekočin. Učencem sem podala navodilo za pripravo poma-

rančnega soka. Pripravili smo se za delo, prerezali sadeže in iztisnili z ročnim stiskalnikom sok pomaranče ter ji dodali vodo.

Andreja Umek, razredničarka

KULTURNI DAN OD OPERE DO MUZIKALA

V torek, 18. 11. 2014 smo imeli učenci tretje triade OŠ Tržišče kulturni dan. Odšli smo v Ljubljano. Najprej smo odšli Slovensko filharmonijo. Ogledali smo si dvorano Marjana Kozine, kjer smo slišali organista pri vaji. Filharmonija pa ima tudi zelo bogato zgodovino saj je bila do danes kar nekajkrat podrta in na novo postavljena. Nato smo odšli v Narodno in univerzitetno knjižnico v Ljubljani. Tam je bila razstava o prvi svetovni vojni. Letos mineva 100 let od začetka prve svetovne vojne. Predstavljeni so bili Slovenci, ki so delovali v tistem času. Ogledali smo si še maketo Emone in odšli v Cankarjev dom, kjer smo si ogledali predstavo Od opere do muzikala. Igral je orkester slovenske Filharmonije, ki ga je vodil Simon Dvoršak. Predstavo je povezoval Uroš Smolej, slišali pa smo odlomke najbolj znanih oper, operet in muzikalov. Peli so: Željka Predojević (sopran), Nuška Drašček Rojko (mezzosopran), Tanja Ravljen (sopran) Matjaž Stopinšek (tenor) in Domen Križaj (bariton). Predstava je bila zelo zanimiva, saj smo slišali veliko

glasbenih zvrsti. Potem smo z veliko znanja odšli domov. Ta dan nam bo zagotovo ostal v spominu, saj smo se zabavali.

Ana in Neža Lindič, novinarski krožek

Slovenska filharmonija

EKO DAN – TRADICIONALNI SLOVENSKI ZAJTRK

V petek, 20.11.2014, smo imeli na osnovni šoli Tržišče naravoslovni dan na temo zdrave prehrane.

Zjutraj smo se vsi zbrali na igrišču in imeli jutranjo telovadbo. Vrnili smo se v učilnice, kjer nas je čakal tradicionalni slovenski zajtrk. Sestavljajo ga domač kruh, med, maslo in mleko. Nato smo imeli predavanje z naslovom Pridelava zdrave hrane in pomen zdravega prehranjevanja. Predavala nam je gospa Majda Hriberšek. Bilo je zanimivo in poučno. Potem smo odšli v razrede. V 7. razredu smo delali pirine piškote. Imeli smo dve vrste. Delali smo tudi pirin puding, ki je bil tako dober, da smo ga naredili kar dvakrat. V drugih razredih so tudi delali zanimive stvari. Učenci 9. razreda so pekli pirin kruh in skuhal ajdove žgance. V 8. razredu so pripravljali sadne in zelenjavne smutije. Ostali učenci so delali še plakate o tradicionalnem slovenskem zajtrku in o sadju, sadna ter zelenjavna nabodala, učili so se skuhati zdrav zeliščni čaj, likovno ustvarjali in se marsikaj naučili. Pred odhodom domov smo se vsi zbrali v učilnici tehnike, kjer nas je čakala degustacija. Vse je bilo zelo okusno.

Taki dnevi so všeč vsem in upamo, da jih bomo imeli še veliko.

Kristina Turk, novinarski krožek

NA OBISKU PRI GASILCIH

V mesecu požarne varnosti, točneje zadnji teden v oktobru so učence 1. razreda gasilci povabili na ogled njihovega doma ter opreme. Pričakala sta nas gasilca Peter in Tomaž in nam na zanimiv način predstavila pomen in delo gasilskega društva. Učenci so opazovali gasilsko opremo, pokrili so se s čelado ter se celo peljali z gasilskim kombijem.

Ogledali smo si tudi sejno sobo. Tu je ogled vitrine s pokali otroke zelo navdušil. Boljša plat gasilstva so namreč tekmovanja in različne igre. Najboljši dobijo nagrade, ki so na ogled vsem obiskovalcem ter ponos gasilskemu društvu. Ob pogledu na bogat gasilski prapor je učencem kar zastal dih in tiho so prisluhnilli gasilčevi razlagi o namenu letega.

Tu nam je gasilec ponudil osvežilno pijačo ter slaščico.

Ob slovesu se je v marsikateri učenčevi glavi porodila želja, da tudi oni postanejo gasilci.

Andreja Umek

ŠOLA V NARAVI

Učenci 4. razreda OŠ Tržišče smo od 24. 11. do 28. 11. 2014 preživeli v šoli v naravi v ČŠOD Čebelica.

Ko smo v ponedeljek zjutraj prišli z veliko prtljage pred šolo, smo bili vsi v pričakovanju prihajajočega tedna. Pojedli smo malico, zložili prtljago na minibus in se odpeljali novim dogodivščinam naproti. Da nam je čas hitreje minil, smo si na avtobusu prepevali. V domu Čebelica smo morali prehoditi zelo veliko stopnic, da smo prišli do naših sob. Sprejela nas je ravnateljica doma in nam najprej razložila pravila ter nam zaželela prijetno bivanje. Spoznali smo nove učitelje in učence OŠ Dobova, ki so bili tudi isti čas v domu. Hrana v domu je bila zelo dobra, še posebno dober je bil puding. Dnevi so zelo hitro minevali, saj smo imeli ves dan različne dejavnosti. V tem tednu smo dodobra spoznali vas Čatež, gozdne rastline in živali, se naučili, kako preživeti v naravi, zakurili smo ogenj in pekli kruh, delali

voze in ustvarjali na panjske končnice. Najbolj všeč nam je bilo športno plezanje in lokostrelstvo, pa nočni pohod z baklami ter škratov ples. Vsaka soba je morala pokazati eno točko in prav vse so bile zabavne.

Kljub temu, da smo malo pogrešali starše, so dnevi minili zelo hitro in domov smo se vrnili polni novih izkušenj, znanj in poznanstev. Ja, še bi se vrnili!

Tamara, Larisa in Ela ter učenci 4. razreda z učiteljico Polono

NA OBISKU V KNJIŽNICI SEVNICI

V šolskem letu 2014/15 že devetič poteka projekt spodbujanja bralne kulture »Rastem s knjigo«.

Tako smo učenci sedmega razreda in učiteljica Vera Dragan odšli v Knjižnico Sevnica. Tam so nam predstavili svoje delo. Pokazali so nam različne oddelke s knjigami, kako se iščejo knjige po spletu ter spletno stran Knjižnice Sevnica. Vsak je dobil knjigo Slavka

Pregla Odprava zelenega zmaja. Za zaključek smo si pogledali film Mr. Bean. Skupaj smo se nasmejali in se odpravili nazaj v šolo.

V knjižnici je bilo lepo. Upam, da bomo še kdaj šli v tja.

Sandra Jene, novinarski krožek

TEHNIŠKO ANGLEŠKA DELAVNICA

V življenju se na vsakem koraku srečujemo z novimi nepoznanimi dogodki in situacijami. Včasih pride trenutek, ki nam je popolnoma tuj, a se moramo takoj odločiti, kako se bomo nanj odzvali. Lahko se nam celo zazdi, da ni niti enega vnaprej opredeljenega pravih odgovora oziroma rešitve na dani trenutek, a se kljub temu odzovemo.

Učitelji na vse to dogajanje v svetu ne moremo pripraviti učencev v šolah, lahko jih pa učimo, kakšen je oziroma bi lahko bil odziv odgovornega posameznika. Pri izkustvenem učenju učenci delujejo sami in povezujejo

teorijo s prakso. S takšnim delom pridobijo znanje in veščine, ki so trajnejše in uporabnejše za življenje.

Z željo po delavnici, v katero bi vključili učence naše šole, ter jim ponudili možnost izvedbe mikroskopa, smo moči združili trije učitelji osnovne šole. Učitelj angleščine Sebastjan Hercigonja, bodoča učiteljica angleščine Valerija Povše ter učiteljica proizvodno-tehnične vzgoje in biologije Tjaša Hribar.

Odločili smo se za izvedbo delavnic z izkustvenim učenjem, saj se učenci naučijo prilagajanja novim okoliščinam, opazovanja okolice, razvijanja medsebojne komunikacije ter so pri delu so samostojni in aktivni. Hkrati pa je celoten potek delavnic učenje učencev za nadaljnje življenje.

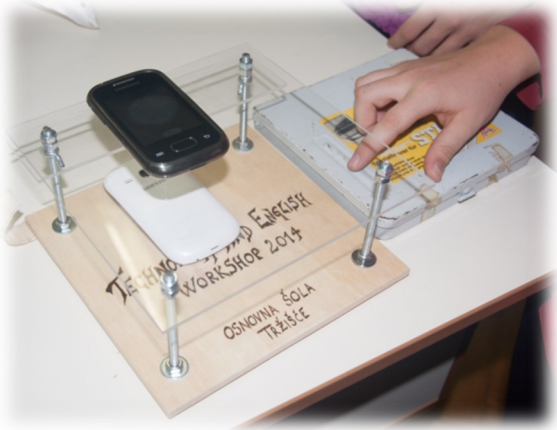
Tjaša Hribar

ZBOGOM ŠTEF IN CVETKA

Na turoben dan se je v Tržišču zbrala elitna skupina učencev OŠ Tržišče. Pod vodstvom izkušenih učiteljev smo izdelali stojalo z lečo za pametni telefon. Razdeljeni smo bili v tri skupine: Alfa, Beta in Omega. Dela smo se lotili izjemno resno.

Po dolgih in trdih pogajanjih smo se z učitelji končno sporazumeli, kako bomo razporejeni v skupine. Odpravili smo se na delo. V ekipi Alfa so izdelovali stojalo z lečo, ki smo ga na koncu lahko preizkusili vsi. V ekipi

Beta smo napisali dva članka o poteku celotnega dogajanja, in sicer v angleščini ter slovenščini. Naredili smo tudi intervjuje z udeleženci. V ekipi Omega pa so snemali celoten postopek in naredili vodič za izdelavo stojala. Za izdelavo tega izjemnega stojala potrebujete naslednje: vrhunski kos lesa, nekaj akrilnega stekla, izredno zanimive vijake ter lečo iz »prekrasnega« laserja. Končni izdelek nas je navdušil, saj smo za en dan postali pravi strokovnjaki na področju tehnike. Za

naš cilj smo žrtvovali preljubo muho Cvetko in odvzeli obleko pajku Štefanu. Poleg raznih, že vnaprej pripravljenih preparatov, smo si pobliže ogledali tudi pljuča, jetra, srčno mišico ... kljub prepovedi uporabe telefonov na naši šoli, so nam jih velikodušni učitelji dovolili uporabljati. Z našimi vrhunskimi prenosnimi telefoni smo najprej posneli mikroskopsko povečane posnetke Štefa in Cvetke. Te fotografije si boste lahko ogledali na naši šoli, ki nam je vsem v ponos. Na žalost pa smo spoznali, da pajki in muhe niso tako lepi od blizu, kot so prekrasni na daleč. Na YouTube si lahko

... IN ŠE MNENJA UČENCEV O DELAVNICI

Pri delavnicah nam je bilo vseč vse od intervjuvanja, preizkušanja mikroskopa, snemanja in do plesa. Ugotovili smo, da je postopek izdelave zelo enostaven, izdelek pa je izjemen. Bilo je zelo zanimivo in zabavno. Vseeno pa nam nekaj ni bilo všeč in to je, da je bilo prehitro konec. Upamo, da bomo podobne delavnice še kdaj ponovili.

Učenci 7. razreda

ogledate posnetek izdelave in uporabo našega vrhunskega izdelka.

Po preizkusu tega briljantnega izuma našega učitelja, smo vsi komaj čakali, da pridemo domov in tudi sami preizkusimo to stvar. Za konec pa še dva nasveta:

- Pred uporabo si natančno preberite navodila ter se o tveganju in neželenih učinkih posvetujte z učiteljico za tehniko ali učiteljem za angleščino.

- Da tale stroj bo dlje živel, dodaj telefon.

Spisali člani ekipe Beta.

noga pajka Štefa

V sredo, 24. 12. 2014, smo imeli po pouku delavnice, na katerih smo izdelovali mikroskop, pisali članek in intervjuvali učence. Razdelili smo se v skupine Alfa, Beta in Omega. Najprej smo si ogledali video, kako izdelati mikroskop. V skupini Beta smo pisali članke in snemali intervjuje. V skupini Alfa smo izdelovali mikroskope. Ob koncu delavnice smo posneli še video Harlem Shake in ga potem objavili na spletu. Ob trdem delu in garanju smo delavnico uspešno zaključili. Takšne delavnice so koristne in poučne, zato upam, da se še kdaj ponovijo.

Nejc Tratar, 6. razred

MOJ PRVI OBISK V PARLAMENTU

Minilo je 25 let, odkar je bila sprejeta Konvencija o otrokovih pravicah. Kot predstavnica otroškega parlamenta sem se skupaj s predstavnikom ZPM Krško g. Urošem Brezovškom udeležila konference o participaciji otrok in mladostnikov.

Naslov konference pomeni aktivno delo otrok oziroma vključevanje otrok in mladostnikov na različna področja. Nekatera izmed njih smo tudi mi obravnavali na konferenci. Ugotovili smo, da nam primanjkuje znanja o državljanstvu, kamor štejemo tudi državljansko vzgojo. Predlagali smo, da bi bila lahko državljanska vzgoja in retorika kot izbirna predmeta, da imamo premalo predmetov, ki bi nam v življenju koristili. Opozorili smo na neorganizirane odmore brez nadzora učiteljev, zato večkrat pride do preprirov med sovrstniki. Pogosto otrok ne ve kaj narediti v stiski. To so bile glavne teme, ki smo jih obravnavali v tej razpravi.

V drugem delu konference nam je svoje izkušnje predstavila Katarina Tomšič - predstavnica Humanitarnega kluba posvojenec. Povedala nam je življenjsko zgodbo o tem, kako so jo starši zavrgli. Skupaj z babico sta poiskali zagovornico in tako je Katarina dobila zastopnika. Bil je uslišan tudi njen glas - glas otroka.

Pri kosilu smo srečali kar nekaj znanih obrazov iz medijev. Spoznala sem tudi varuhinjo človekovih pravic Vlasto Nussdorfer, predsednika državnega zbora dr. Milana Brgleza, pa tudi nekaj politikov, ki so sodelovali pri teh dveh razpravah.

Po kosilu smo si ogledali še nekaj ostalih prostorov v parlamentu.

Sledil je še tretji del razprave. Pridružili so se nam predsednik države Borut Pahor, minister za zunanje zadeve Karel Erjavec in Miha Mohorko. Razpravljali smo o volilni pravici pri 16 letih. Na koncu smo še skupaj zapisali nekaj predlogov o teh temah, o katerih smo razpravljali. Predlogi so objavljeni na spletu.

Obisk v parlamentu je bil zame res enkratna izkušnja. Spoznala sem veliko ljudi, ki jih vidimo samo v medijih. Skupaj z njimi smo razpravljali, videla sem, kakšno delo imajo. Srečala sem tudi veliko vrstnikov, s katerimi smo ustvarjali neka skupna mnenja in predloge. Bil je res lepo.

Katja Kuhar, 9. razred

VESELI DECEMBER NA OŠ TRŽIŠČE

V veselem decembru se je na naši šoli zgodilo veliko zanimivih dogodkov.

Učenci od 1. do 4. razreda so vsako jutro poslušali zimске pravljice. Imeli so tudi prednovoletne delavnice, okrasili so šolo. Učenci 5. in 9. razreda so prav tako imeli tehniški dan. Tretja triada se je lahko udeležila delavnice na področju angleščine in tehnike. Cela šola si je v kulturnem domu v Krmelju ogledala akrobatsko predstavo Darilo za Metko. Zbirali smo tudi dobrote za tiste, ki si jih v novoletnem času ne morejo privoščiti.

Obiskal pa nas je tudi dedek Mraz, ki smo se ga vsi otroci zelo razveselili. Dedek Mraz pa je obiskal tudi predšolske otroke, ki so si lahko ogledali zanimivo predstavo. Zadnji dan v letu 2014 smo na šoli preživeli zelo veselo. Tretja triada je imela čajanko, mlajši pa so si ogledali božičkovo risanko. Na koncu pa nas je čakala še prireditev ob dnevu samostojnosti in enotnosti.

December na šoli je bil vsem zelo zanimiv. Upamo, da bo tudi naslednji takšen.

Zala Poljanec, novinarski krožek

DOBRODELNI KONCERT

V petek, 30. januarja, je bila v Tržišču dobrodelna prireditev z naslovom Zimski glasbeni večer. Organizirana je že nekaj let zapored. Namen koncerta je pridobiti nekaj dodatnih sredstev za šolski sklad, ki je namenjen učencem OŠ Tržišče za dejavnosti, ki potekajo v okviru šole.

Tudi letos se je odzvalo kar nekaj glasbenih izvajalcev in skupin, tako da so poleg šolskega ansambla in obeh pevskih zborov, nastopali še: ansambel Vesela dolina, Telške pevke, vokalna skupina Vilinke, ansambli Divja kri, Šantej, Navihanke in Fantje izpod Lisce ter Nuša Derenda. Prireditev je povezovala nekdanja učenka naše šole Romana Mislaj. Kljub pravemu zimskemu večeru je bila dvorana polna. Najprej so zbra-

ne razgrelji kar domači fantje, ki so zapeli in zaigrali nekaj narodnozabavnih viž in s svojo energijo pokazali, kako zelo uživajo v glasbi. Zvezda večera pa je bila seveda priljubljena slovenska pevka Nuša Derenda. Odpela je nekaj svojih najbolj znanih uspešnic in navdušila občinstvo.

Vsi nastopajoči so napolnili naša ušesa s prijetno glasbo in preživeli smo čudovit glasbeni večer. Zadovoljni smo, da bo v šolskem skladu nekaj denarja več in da bomo lahko tako obogatili naše šolske in občolske dejavnosti.

Učenci novinarskega krožka OŠ Tržišče

SMUČANJE NA VOJSKEM

V ponedeljek, 2. februarja, smo se učenci 7. in 8. razreda OŠ Tržišče polni pričakovanj odpeljali na Vojsko. Tam smo imeli organiziran smučarski tečaj in nekaj naravoslovnih vsebin.

Po dolgi vijugasti vožnji smo prispeli v dom. Po prihodu nas je lepo pozdravila vodja doma. Po okusnem kosilu smo se oblekli v kombineziona in odšli na smučišče. V skupini, v kateri sem bila jaz, smo že znali smučati, zato smo se le vozili po progi. Po smučanju je bila večerja, po njej pa kviz, ki je bil sestavljen iz vprašanj, nalepljenih po domu. Naša soba je zmagala in tako smo si priborile naše prvo priznanje. Utrujeni smo se odpravili spat in komaj čakali naslednji dan. Učiteljica nas je zbudila ob sedmih zjutraj,

nato smo imeli jutranjo telovadbo zunaj na svežem zraku. Potem je sledil zajtrk, po njem pa urejanje sob. Naša soba je bila lepo urejena, zato smo dobile tudi lepo oceno. Ta dan smo smučali dopoldne in popoldne, zato smo bili zelo utrujeni, vendar nas to ni ustavilo. Zvečer je zaigrala harmonika in začeli smo plesati. Ob desetih zvečer smo se odpravili v postelje in sladko zaspali. Naslednji dan smo se učili tudi teka na smučeh in spoznali živali, ki jih imajo v domu. Po večerji smo gledali nastop naše smučarke Tine Maze, osvojila je odlično drugo mesto. Seveda smo morali ta izjemni dosežek tudi proslaviti, zato smo tudi ta večer priredili zabavo. Četrtek je bil žalo-

sten za vse, saj nam je učiteljica povedala, da se bomo morali zaradi slabega vremena prej vrniti domov. Vsi smo bili zelo žalostni in razočarani, saj bi morali zvečer imeti poslovilno zabavo, na kateri bi peli, plesali, se zabavali in imeli lepo.

Bili smo žalostni in malo jezni, ker smo se morali prej vrniti. Poslovili smo od učencev OŠ Bogojina, ki so isti

čas, kot mi bivali v domu, in se počasi odpravili proti domu. Na cilj smo kljub slabo spluženi cesti vsi prišli živi in zdravi.

Melisa Špelič, 8. razred

OGLED SMUČARSKIH SKOKOV V PLANICI

Učenci druge triade OŠ Tržišče smo se v organizaciji zavarovalnice Triglav udeležili smučarskih skokov v Planici

Učiteljica nam je v šoli povedala, da bomo obiskali Planico. Jaz in moji sošolci smo se tega zelo razveselili. Komaj smo čakali težko napovedan dan. V Planico smi šli 19. marca z avtobusom iz Tržišča. Zbrali smo se zgodaj zjutraj na postajališču v Tržišču in naša vožnja v Planico se je začela.

Na avtobusu smo bili zelo razigrani, veliko smo se pogovarjali, se smejali, peli in nič jedli. Pot je hitro minila, čeprav je bila dolga. Vsak izmed nas je dobil kapo, tatu in rokavice. Tatuje smo si potem prilepili na roke, obraz... Na koncu vožnje smo dobili še bon za toplo malico in vstopnico. Spremljevalci so nam dali tudi navodila, kako se moramo obnašati. Vstopili smo na prizorišče in odpeljali so nas v šotor, kjer so se dogajale aktivnosti preko celega dne.

Bila sem malo žalostna, ker me je učiteljica okregala, saj se nisem dobro znašla v množici ljudi in sem se skoraj izgubila. Kmalu sem pozabila na to. V šotoru smo spili čaj in dobili toplo malico. Po malici so nas odpeljali na tribune, od koder smo spremljali skoke in navijali. Dobila

sem sliko, na kateri so bili naši skakalci in njihovi podpisi. Tekme si nismo ogledali do konca, ker je bil že čas za odhod domov.

Ko smo prišli nazaj na avtobus, smo se veselo pogovarjali in malo fotografirali. Vožnja domov je hitro minila. V Tržišče smo se vrnili zelo utrujeni. Doma sem starejšem navdušeno pripovedovala, kako je bilo v Planici lepo.

Tamara Gorenc, 4. razred

POMLADNI ŠOPEK

V torek, 24. marca 2015, so učenci OŠ Tržišče pod vodstvom učiteljev izvedli prijeten kulturni program v počastitev materinskega dne.

Pesnice, recitacije in misli so spletli v lep pomladni šopek, ki je sproti nastajal na odru. S programom so izrazili zahvalo svojim staršem za skrb in ljubezen in jim podarili skromna darilca. V programu so sodelovali predvsem mlajši učenci, ki so s petjem, plesom in besedami sporočili svojim staršem, kako zelo jih imajo radi. Kot posebne gostje so se na prireditvi predstavile tudi članice mažoret iz Šentjanža in s svojim nastopom prijetno popestrile dogodek. Tudi udeležba na prireditvi je bila res številčna in se vsem udeležencem zahvaljujemo za čas, ki ga namenjate

tovrstnim prireditvam.

Najlepše pa se zahvaljujemo tudi za prispevke, ki ste jih ob prireditvi namenili družini Janežič za zdravljenje hčerke Lare.

Zvonka Mrgole

OBISK ŠOLSKEGA MUZEJA V LJUBLJANI

V četrtek, 26.2.2015 so si učenci 1. triade ogledali šolski muzej v Ljubljani ter imeli učno uro v nekdanji nedeljski šoli. Slovenski šolski muzej je osrednji slovenski muzej na področju šolstva. Muzej ima stalno razstavo šolstva na Slovenskem skozi stoletja do današnjih dni. Predstavljena so zgodovinska obdobja razvoja šolstva. Šolstvo je prikazano kot del kulturnega razvoja, z literaturo, maketami, zemljevidi, preglednicami, učnimi pripomočki. Prikazan je tudi potek učnih ur naših babic in dedkov pri predme-

tih lepomis, prirodoznanje, računstvo, lepo vedenje in drugih. Potrebščine, ki jih uporabljajo učenci so: tablica, črnilo, pero, list, pisalo, torbo. Muzej vzdržuje več zanimivih zbirk, črnih knjig, zlatih knjig, zvezkov, spričeval, šolskih učil, letnih šolskih poročil, različno šolsko opremo, klopi, table, pripomočke za pisanje in drugo.

Andreja Umek

TEHNIŠKI DAN

Zjutraj sem kot po navadi prišel v šolo. Nekateri razredi so imeli športni dan, učenci četrtega razreda pa smo imeli tehniški dan. Pekli smo kruh. Najprej smo si ogledali videoposnetek o tem, kako kruh sploh nastane. Potem pa smo končno začeli delati kruh. Učiteljica je zamesila testo, mi pa smo ga oblikovali v žemljice, hlebčke in pletenice. Zdaj pa smo samo še čakali, da se

hlebčki, žemljice in pletenice spečejo. Ta čas smo igrali nogomet, gledali risanke ali pa se zabavali po svoje. Ko je bilo pečeno, smo jih nekateri pojedli, nekateri pa smo jih prihranili. Nato pa smo se odpravili na igrišče, kjer smo imeli različne discipline za športno-vzgojni karton.

Tjaš Pelko, 4. razred

TEČAJ PLOVALNEGA OPISMENJEVANJA V 1. RAZREDU OŠ TRŽIŠČE

Znanje plavanja je stvar posameznika, družine, šolskega sistema in celotne družbe. Pomeni del osnovne človekove kulture, ki jo je treba pridobiti že v zgodnjem otroštvu.

Tega se na naši šoli zavedamo in smo na začetku maja rezervirali termine za plavalni tečaj v bazenu v Laškem. V ponedeljek, dan pred odhodom, sem otrokom in njihovim staršem sporočila, da bomo naslednje tri dni preživeli na bazenu v Laškem. Navdušenje je bilo nepopisno. Z avtobusom smo se vsako jutro ob 7.30 odpeljali v Laško in se vračali ob 13.30 v Tržišče.

Prvi dan smo ugotovili predznanje otrok v procesu prilagajanja na vodo in jih razdelili v skupine glede na

njihovo znanje. V vodi smo se igrali igre, s katerimi so se otroci navadili na upor vode, potapljanje glave in izdihovanje pod vodo. Spoznali so se s plovnostjo telesa ter se navajali na drsenje na površini vode in pod njo.

Otroci so v procesu prilagajanja napredovali in tudi uživali. Na koncu tečaja plavalnega opismenjevanja so trije učenci osvojili bronastega konjička, dva srebrnega, šest učencev pa prejelo zlatega konjička, ena učenka je postala plavalka in je prejela bronastega delfinčka.

Plavanje je dejavnost, ki pomembno vpliva na skladen človekov razvoj in njegovo zdravje. Pomeni tudi možnost večje kakovosti življenja in temelj za različne razvedrilne dejavnosti, povezane z vodo.

Kako so učenci doživeli to dejavnost, pričajo naslednje njihove izjave.

Takrat je bilo najbolje, ko so bili valovi in so nas nosili po vodi. (Benjamin, Nik)

Iskanje potopljenih igrač (morskih živali) z dna bazena mi je bilo super. (Laura)

Všeč mi je bilo, ko smo se odrivali od stene in plavali pod mostom. (Anej, Anže)

Ko smo obiskali bazen z masažami, mi je bilo najlepše. (Enej, Gal)

Voda te kar nosi, zato je plavanje pod vodo super. (Anja in Manca)

Užival sem v igri ringaraja, ker smo se potapljali. (Ian Lev)

Naj dejavnost je bilo spuščanje po toboganu. (Aleks, Luka in drugi učenci)

Andreja Umek, razredničarka

SKRB ZA ŠOLSKI VRT

Tudi v letošnjem šolskem letu so učenci pod vodstvom učiteljev skrbeli za urejanje šolskega vrta. Na gredice, ki so jih učenci skrbno prekopali, smo posejali solato, korenje, peteršilj ter posadili čebulo, česen in zelje. Veselili so se pridelkov in solata s šolskega vrta je bila veliko okusnejša, zato so jo učenci z užitkom pojedli, četudi morda sicer ne marajo solate. Poleg zelenjavnega vrta pa so učenci ekološkega krožka urejali tudi zeliščno gredico, na kateri je posajenih veliko zdravilnih zelišč.

Upam, da bomo tudi v prihodnosti našli dovolj časa in volje, da bomo skrbno urejali vrt in si morda v naslednjem letu pridobili naziv ŠOLSKI EKOVRT.

Zvonka Mrgole

PLAVALNI TEDEN V TERMAH ČATEŽ

V ponedeljek, 20. aprila, smo odšli ob 8.00 na avtobus in odhiteli v Čatež. Na avtobusu sem sedela z Mašo. Na poti do tja sva se pogovarjali, peli in igrali z igračami. Ko smo prispeli, smo se dogovorili, s kom bomo v sobi. Jaz sem bila s Špelo in Lano. Vsi so že bili v sobah razen nas, ker nismo mogle odkleniti sobe. Nato nam je učiteljica pomagala. Vstopile smo in ugotovile, da imamo največjo sobo. V sobi smo odložile potovalke, si jo malo ogledale, se oblekle v kopalke ter komaj čakale, da skočimo v bazen. V bazenu smo se učili pravilno plavati. Najprej smo se učili roke za žabico potem pa še noge. Kasneje smo se začeli učiti kravl. Ob trinajsti uri je bilo kosilo, ki mi je bilo vsak dan všeč. Po kosilu je bil počitek. Popoldan je bilo spet plavanje. Za nagrado smo šli na tobogan. Nas je imel učitelj Roman, drugo skupino pa je imela učiteljica Nataša. Ob devetnajstih smo šli na večerjo, po večerji pa v sobe, se

stuširali, umili zobe in se oblekli pižame. Vsak večer nam je učiteljica v eni izmed sob brala pravljice. V Čatežu mi je bilo zelo všeč. Še bolj vesela pa bi bila, če bi odšli tja še kdaj.

Laura Jazbec, 3. razred

OŠ TRŽIŠČE - KULTURNA ŠOLA

Učenci in učitelji OŠ Tržišče smo že v vsem obdobju delovanja zelo aktivni na kulturnem področju. Šola je ustanova, ki je prva nosilka in organizatorica kulturnih prireditiv v kraju.

V kraju deluje več društev, ki sicer organizirajo raznovrstne aktivnosti, v kulturnem programu pa skoraj vedno sodeluje šola. Menimo, da je prav, da je sodelovanje na tem področju dobro utečeno in upamo, da bo tako tudi v pri-

hodnje. Zahvala za takšno sodelovanje gre tudi staršem, ki omogočate udeležbo učencev na prireditvah.

Zato menim, da si naziv Kulturna šola resnično zaslužimo in letos smo ga ponovno potrdili za naslednjih pet let. Nosimo ga ponosno in trudimo se, da tudi opravičeno.

Zvonka Mrgole

PRVAKI ZNANJA

Učenci iz Osnovne šole Tržišče smo se v tem šolskem letu udeležili dveh tekmovanj Prvaki znanja-področnega in državnega tekmovanja. Naša ekipa se je imenovala Enciklopedisti, sestavljali pa smo jo Zala Poljanec, Kristina Turk, Jakob Povšič in Jure Tratar. Na obeh smo dosegli odličen uspeh, na področnem tekmovanju smo bili 3., na državnem pa 5.

Področno tekmovanje se je odvijalo v torek, 26. maja, na Osnovni šoli Lava v Celju, državno tekmovanje pa na Dvojezični osnovni šoli Lendava, v sredo, 3. junija. Na državnem tekmovanju smo še izboljšali naš dosežek s področnega tekmovanja, ker pa smo bili med sedmimi najboljšimi, smo morali tekrovati še v finalu, kjer je tekmovanje potekalo ustno. V finalu smo dosegli 5. mesto. Ob koncu tekmovanja smo vse ekipe dobile simbolično darilo in priznanja.

Uspeha smo bili zelo veseli, saj smo v splošnem znanju premagali ogromno učencev s cele Slovenije. Najbolj pomembno pa je to, da smo pridobili ogromno znanja, ki ga bomo lahko uporabili v prihodnosti.

Jure Tratar, novinarski krožek

RAZSTAVA PRIHODNOST PRIJAZNA NARAVI

V sklopu praznika KS Tržišče je bila tudi letos v gasilskem domu pripravljena razstava. Tema razstave je bila letos odnos do narave. Vse pogosteje opažamo, da je narava ogrožena in avtorica razstave Ga. Alenka Knez je na to opozorila.

Ker bo to tudi v prihodnosti zagotovo eno izmed pomembnejših področij, je prav, da o tem ozaveščamo tudi mlade. Učenci naše šole so si v spremstvu učiteljev in pod vodstvom avtorice razstavo natančno ogledali in se nad marsičem zamislili.

Verjamem, da so pridobili veliko koristnih informacij, ki jih bodo morda ponesli s seboj.

Zvonka Mrgole

NA ZAKLJUČNI IZLET V ČEPO

V petek, 29. 5. 2015, smo učenci zadnje triade OŠ Tržišče šli na zaključni izlet.

Za začetek smo se odpravili v Avstrijo v sotesko Čepa. Tam smo dobili opremo za plezanje, ki nas je varovala pri premagovanju ovir. Prijazni učitelji so nas naučili opremo uporabljati, nato pa smo se sami odpravili na poligone z različnimi težavnostnimi stopnjami. Drevesa, soteska, jeklenice, brvi, drogovi, viseči mostovi, vse to na višini od enega do 14 metrov. Za piko na i smo se spustili čez reko Čepo po spektakularnem Flying Fox-u na 300 metrov dolgi »žičnici« nad sotesko. To je najdaljši Flying Fox v Avstriji. Bilo je zelo zabavno. Po dobrih treh urah plezanja in spuščanja po vrveh, smo se odpravili nazaj v Ljubljano. Šli smo na bowling. Tam smo se pomerili v podiranju

kegljev. Čas je hitro minil in odšli smo na pizzo. Še prej pa smo si privoščili vožnjo z električnimi avtomobilčki. Po našem poznem kosilu smo se odpravili v diskoteko. Tam smo sprostili še zadnje atome energije za ples in petje. Seveda smo se zopet zelo zabavali. A ura je kmalu odbila deset in odpravili smo se domov.

Dan je bil obarvan z različnimi aktivnostmi. Učenci smo se sprostili in nabrali nekaj energije še za zadnje obveznosti, ki nas čakajo pred zaključkom šolskega leta.

Ana in Neža Lindič, novinarski krožek

TEHNIŠKI DAN V ROKODELSKEM CENTRU RIBNICA

Učenci od 6. do 9. razreda OŠ Tržišče smo se odpravili v Rokodelski center Ribnica na tehniški dan.

Najprej smo si ogledali stalno razstavo Suha roba in lončarstvo. To je etnološka zbirka ribniških tradicionalnih obrti. Videli smo razne izdelke: košare, sode, čebričke, žlice, sita, rešeta, zibelko, violino, čelade, lončene izdelke. Vse to so izdelali mojstri domačih obrti iz Ribnice iz gline ali lesa. Videli smo tudi različne spominke, ki jih izdelujejo za prodajo.

Nato smo se razdelili v več delavnic, spoznali tradicionalne postopke obdelave lesa in gline in s pomočjo njihovega mentorja oblikovali končni izdelek. Deveti razred je pletel košare, sedmi in del šestega so iz lesa sestavili vodnjak, osmi in del sedmega pa je iz gline izdeloval glineno

piščal v obliki ptičke. Bili smo zelo spretni in hitri, zato smo imeli čas in smo si ogledali še razstavo o čarovniških procesih na Slovenskem s poudarkom na zadnjem ribniškem procesu proti Marini Češarek. Videli smo čarovniški stol, na katerem so mučili ženske tako dolgo, da so priznale, da so čarovnice. Tehniški dan nam je bil zelo všeč, saj smo sami izdelovali izdelke tako, kot so jih naši predniki.

Novinarski krožek OŠ Tržišče

TEKMOVANJE KAJ VEŠ O PROMETU

V sredo, 20. 5. 2015, se je ekipa 6 učencev (Nejc Tratar, Gregor Jereb, Marko Flajs, Tilen Klukej, Nejc Kukec, Matej Konček), udeležila občinskega tekmovanja »Kaj veš o prometu« v Sevnici. Učenci so se preizkusili v spretnostni vožnji s kolesom po mestnih ulicah Sevnice, spretnostni vožnji na novem poligonu ter v znanju cestno prometnih predpisov.

Med posamezniki je učenec 9. razreda Marko Flajs osvojil odlično 2. mesto. Učenec 6. razreda Nejc Tratar je zasedel 6. mesto.

K uspehu naše šole so prispevali vsi učenci, saj so skupno osvojili odlično 3. mesto.

Čestitke, fantje!

Mentorica: Tjaša Hribar

PLANETU ZEMLJA PRIJAZNA ŠOLA

Na OŠ Tržišče smo tudi v letošnjem šolskem letu pridobili naziv Planetu Zemlja prijazna šola.

Vsi zaposleni in učenci smo sodelovali v ekoloških dejavnostih, ki smo jih morali opraviti za pridobitev naziva. Skrbeli smo za vrt, ločevali odpadke, varčevali z energijo, izvedli projekt o kruhu in bralno dejavnost Ekoberi. V sredo 22. aprila na dan zemlje smo se predstavnice OŠ Tržišče Teja, Lučka in Nika z ravnateljico Zvonko Mrgole udeležile zaključne prireditve natečaja Planetu Zemlja prijazna šola. Prireditve je bila na Gospodarskem razstavišču v Ljubljani. Ogleдали smo si razstavo izdelkov, ki smo jih izdelali učenci v okviru natečaja. Sledil je kulturni programa, na katerem so podelili priznanja in nagrade. Tudi mi smo jo osvojili.

Ta dan mi je bil zelo všeč in upam, da bomo tudi v pri-

hodnje sodelovali pri takšnih nalogah in se udeleževali podobnih prireditev.

Lučka Simeonov, 5. razred

GREMO V ŠOLO

Prvi šolski dan najbrž težko čakajo predvsem otroci, ki bodo letos prvič prestopili šolski prag in njihovi starši. Nekateri navdušeno, prijetno vznemirjeni, nekateri morda s strahom, skrbjo. Vstop v šolo močno spremeni otrokovo življenje na različnih področjih. Kako mu lahko ta korak olajšajo starši, ki otroka v šolo pospremi in kako učiteljice in vzgojiteljice, ki ga tam sprejememo?

Vsi starši si želijo, da bi se njihov otrok povsod počutil varnega, sprejetega, uspešnega... Otroci so različni. Vsak je poseben, enkrat poseben posameznik s svojimi močnimi in šibkejšimi področji. Vsak se uči živeti v skupnosti.

Pomembno je tudi sodelovanje med učitelji, starši in otroki. Dobro je, če imajo otroci priložnost obiskati šolo že pred začetkom šolskega leta, da spoznajo vsaj nekatere učitelje, spoznajo prostore, morda izvedejo kakšno krajšo skupno dejavnost.

Takšno srečanje smo imeli na naši šoli v sredo, 10.6.2015 ob 17. uri v nadomestni šolski zgradbi. Po uvodnem pozdravu sta otroke obiskali lutki Lili In Bine, naučila sta otroke gibal-

no igro s petjem pesmice o Treh ribicah. Po zaključeni dejavnosti so odšli otroci z gospo Magdo in gospo Mihaelo v prostore prvega in drugega razreda, kjer so v delavnici izdelovali morje z ribicami (in morda še s čim - odvisno od otrokove ustvarjalnosti). Staršem pa sem predstavila učbenike, delovne zvezke ter šolske potrebščine, ki jih bodo njihovi otroci rabili v jeseni v šoli. Spodnji posnetek priča, kako zelo so bili otroci aktivni.

Andreja Umek

RAZRED SE PREDSTAVI

1. razred

1. vrsta: Nik Glušič, Enej Jazbec, Luka Jazbec, Gabrijel Režen;

2. vrsta: Ian Lev Planinšek, Aleks Gorenc, Anja Jereb, Anže Povšič;

3. vrsta: **razredničarka Andreja Umek**, Gal Tramte, Manca Grozde, Laura Lazar, Anej Skušek, Benjamin Jurič.

Prvi razred je letos obiskovalo 13 otrok. Že prvi šolski dan smo spoznali dva nova »sošolca«, to sta lutki Lili in Bine, ki sta nas ves čas spremljala in vzpodbujala pri procesu pridobivanja najrazličnejšega znanja.. Šolsko leto v septembru smo začeli s spoznavanjem med seboj, spoznavanjem šolskih prostorov ter delavcev šole . Navajali smo se na pravila, da smo lažje skupno preživljali dneve v šoli. Delovni zvezki so nabito polni števil, računov ter najrazličnejših risbic, ki potrjujejo aktivno delo prvošolcev. Spoznavali smo črke, pisali veliko tiskano abecedo in se podali v svet branja.

Poleg učenja v razredu, pa smo pridobivali plavalno zna-

nje v bazenu v Laškem in se spuščali tudi po toboganu . Pri športnem programu Zlati sonček smo dosegli dobre rezultate, saj bo več kot polovica učencev prejela malo zlato kolajno.

Učenci so skozi vse leto obiskovali interesne dejavnosti, kjer so veliko plesali, peli, se igrali z lutkami in se gibali. Sodelovali so na kulturnih prireditvah ter svojim staršem pokazali, kaj že vse zmorejo.

V vsako opravljeno delo je treba vložiti nekoliko truda. Skupno druženje pa nam je poleg vložene napora prineslo tudi prijetne dogodke, v kar vas bo prepričala anketa.

Laura

Manca

Benjamin

NAJDOGODEK V 1. RAZREDU

Na plavalnem tečaju je bilo zelo dobro. Učili smo se plavati in bili nagrajeni s konjički. Postala sem plavalka in prejela bronastega delfinčka. (Laura Lazar).

Zelo rad ustvarjam. Pri likovni umetnosti sem iz gline naredil električnega skata. (Enej Jazbec)

Na razstavi je bilo veliko starih predmetov in veliko zanimivega nam je povedala gospa Alenka. (Anej Skušek)

Najbolj mi je bila všeč vloga palčka pri gledališkem krožku. (Gal Tramte)

Ogled predstave Sneguljčica mi je bila najbolj všeč, ker so bili palčki zelo smešni in so imeli smešna imena. (Anja Jereb)

Zelo dobro sem si zapomnil igre z avtomobili na Pikinem festivalu. (Gabrijel Režen)

Zelo rad igram nogomet. Najbolje mi je bilo pri nogometnem krožku. (Benjamin Jurič)

Na ustvarjalni delavnici na Pikinem festivalu sem okraševal balončke. To mi je bilo zelo všeč. (Luka Jazbec)

Najlepše je bilo pri športni vzgoji, kadar smo se igrali kakšne igrice. (Ian Lev Planinšek)

Lepo je bilo pri naravoslovnem dnevu. Stiskali smo sok in ga tudi poizkusili. (Manca Grozde)

Na Pikinem festivalu je bilo zanimivo. Gledal sem skozi daljnogled. (Aleks Gorenc)

Anej

Anja

2. razred

1. vrsta: Nuša Štih, Neja Tratar, Jure Flajs, Žan Janežič, Gaja Janežič, Žana Bartolj;
2. vrsta: Lea Plazar, Hana Plazar, Pia Gačnik, Ajda Jamšek, Tjaša Tratar
3. vrsta: **razredničarka Magda Flajs**

SPOMINI NA DRUGI RAZRED

V drugem razredu je skupaj 11 učencev. Naša učiteljica je Magda Flajs. V šolo se vozim z avtobusom. Po pouku obiskujem šahovski, ekološki, pravljичni krožek, pevski zbor in angleščino. Bil sem na tekmovanju v teku na Blanci in na državnem krosu v Mariboru. Skupaj s prvim razredom smo šli plavat v Laško. Čeprav rad hodim v šolo, se že veselim dolgih počitnic.

Žan Janežič

V razredu nas je 11. Naša učiteljica je Magda Flajs. V razredu smo Tjaša, Lea, Ajda, Žana, Žan, Pia, Nuša, Jure, Hana, Gaja in jaz Neja. Na začetku leta smo dobili novo sošolko. Imeli smo različne tehnične dneve. Delali smo različne izdelke. Naučili smo se male tiskane črke, male pisane črke, velike pisane črke, računanje do 20 in do 100, števila do 100 in dele človeškega telesa. Drugi razred mi bo ostal v lepem spominu.

Neja Tratar

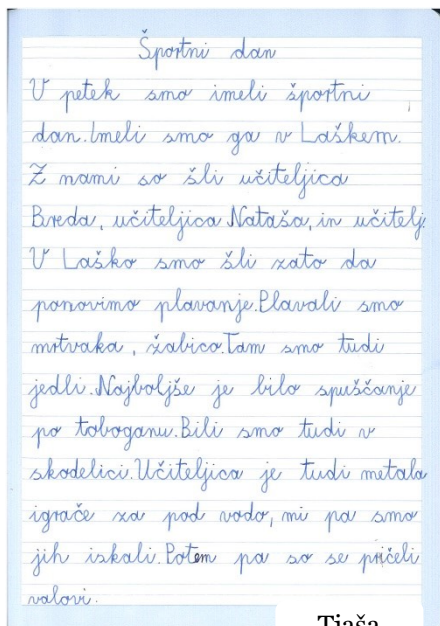
V razredu nas je 11. Imeli smo različne delavnice, obiskali smo Pikin festival, teste, nastope, prepise, nareke. Pri likovni umetnosti smo risali in slikali. Pri matema-

tiki smo računali do 100. spoznali smo litre, centimetre in metre. Pri športu smo se gibali, tekli, izvajali vadbo na poligonu. Pri slovenščini smo se naučili male tiskane, male pisane in velike pisane črke, veliko smo brali in pisali. Pri spoznavanju okolja smo se učili o šoli, o jeseni, zimi, pomladi, o življenju nekoč in o zdravem življenju. Pri glasbeni umetnosti smo se učili pesmi, izštevanka, ljudske pesmi. V drugem razredu je bilo super. Veliko smo se naučili in se smejali.

Ajda Jamšek

Lea

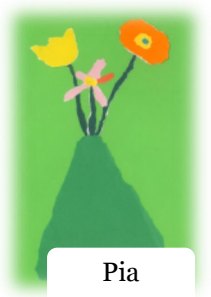
Tjaša

Gaja

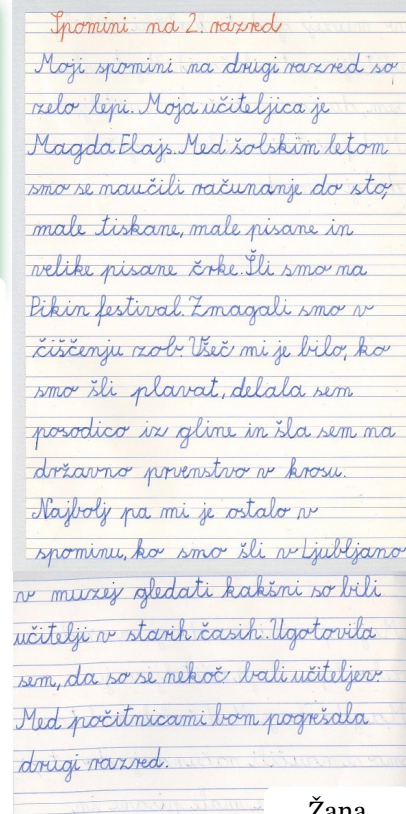
Nuša

Pia

Žana

Žana

MOJA PRAVLJICA

V Taliji je živel deček. Služil je na kmetiji s tremi konji, želel pa si je imeti svojega ponija. V gnojniku je imel, ne da bi vedel, čarobnega črva. Vsak dan je začaral vodo, da so konji hitreje rasli in s tem je fant več zaslužil. Poni je stal tisoč zajcev (to je denar v Taliji). Vsak dan je zaslužil petindvajset zajcev. Tako je zaslužil tisoč petsto zajcev in kupil si je ponija in zanj skrbel do konca svojih dni. Poni se je prenašal iz roda v rod in fantovi nasledniki so skrbeli zanj, dokler ni umrl.

dila njej.

Kaj sva pa naredila?

Sta že pozabila? Zaradi vaju sem imela poškodovano roko. Zaradi tega vaju bom zvezala s kačami in vaju utopila in tudi vse druge!

Zakaj pa še vse druge?

Zato, ker me nikoli ne povabijo na zabavo.

Ravno takrat pa je prišel njun stric Edo, ki je bil slep. Rekel je kužku Fridu, naj odveže kače. Mačka Maca se je tako prestrašila, da je skočila na čarovnico. Ta je padla na tla. Deklica ji je vzela čarobno palčko in ji rekla, naj ustavi poplavo. Stric Edo se je zahvalil, da sta ga rešila.

Pia Gačnik

Jure Flajs

Nekoč, predavnimi časi sta živela bratec in sestra, ki sta šla na potovanje. Odpočila sta se na gradu strica Eda, kjer so jima postregli s

hrano in pijačo. Jedla sta in pila in se zelo zabavala. Kar naenkrat pa sta slišala hrup. Tekla sta ven pogledat in sta videla čarovnico Lindo. Rekla je, da jima bo naredila tisto, kar sta onadva nare-

Nekoč je živela deklica, ki je imela samo mačka. Ta deklica je čisto vsak dan pometala dvorišče. Deklica je mačku vsak dan natočila svežo vodo. Nekega dne se je šel maček igrat s svojimi prijatelji. Šli so plezat na drevo. Prijatelji so potem lahko splezali

dol, on pa ni mogel. Potem pa je deklica šla nabirat rože in je videla svojega mačka. Takoj je poklicala gasilce. Hitro so ga spravili dol in maček je bil vesel, ker je bil spet pri svoji lastnici.

Žana Bartolj

3. razred

1. vrsta: Matic Jamšek, Nastja Knez, Lana Gačnik, Jan Hočevar;
2. vrsta: **razredničarka Nataša Dular**, Anej Perko, Špela Brečko, Laura Jazbec, Maša Pucelj;
3. Vrsta: Aljaž Kuhar, Filip Okorn, Lara Konček, Jan Knez, David Knez.

V tretjem razredu je zelo super. Ker se igramo, smejimo in učimo. Moj najljubši predmet je šport, glasba in slovenščina. V spominu mi bo ostal Čatež, predstava Sneguljčica, risanje palčkov in tudi prve ocene. V tretjem razredu je zelo zabavno.

Maša Pucelj

V tretjem razredu mi je bilo všeč, da smo se naučili poštevanko, da smo se še bolj spoznali s sošolci in sošolkami in da smo spoznali učiteljico Natašo. V spominu mi bodo najbolj ostale Terme Čatež, kjer smo se zabavali. Bilo je noro! Ko smo prišli, je bilo vznemirljivo. V tretjem razredu sem najraje zato, ker je bila najboljša učiteljica. Všeč mi je bilo, ko smo se učili števila do tisoč. Imeli smo se super. Učili smo se, zabavali, reševali naloge in podobno.

Špela Brečko

Iz drugega razreda nas je pot vodila v tretji razred. Končno smo odprli vrata tretjega razreda in vstopili v novi svet. Najbolj smo bili navdušeni nad plavalnim tečajem, nad števili do tisoč in nad našo razredničarko, ki je zelo zabavna, včasih se pa tudi razjezi. Predvsem pa smo se razveselili nove sošolke, Laure Jazbec. V razredu nas je trinajst. Počeli smo veliko zabavnih, smešnih in lepih stvari. V tem letu nas je čakalo kar precej učenja in tudi izletov. Nekaj jih še manjka, to sta kino in izlet v Rogatec. V spominu mi bo ostalo enotedensko kopanje v Termah

Čatež in pa naša razredničarka Nataša Dular. Draga učiteljica, zahvaljujem se vam za vse dogodke, ki smo jih preživeli skupaj in jih še bomo.

Lana Gačnik

V tretjem razredu mi je bilo zelo všeč. Najboljši predmeti so mi bili vsi. Zelo sem se veselila Term Čatež, že pet tednov prej, kajti tam sem se naučila plavati in naredila sem modrega delfinčka. Počeli smo zelo veliko stvari. Imeli smo se lepo. V spominu mi bo ostalo celo šolsko leto.

Lara Konček

Od tretjega razreda mi bo ostala v spominu učiteljica Nataša, ker nas je celo leto učila. V spominu mi bo

Lana

ostalo tudi, da smo šli v Terme Čatež. Tam je bilo zelo lepo. Enkrat smo šli tudi na sladoled. Najbolj mi je bilo všeč, ko smo šli na modre ali zelene tobogane. Zpomnil si bom hišo, v kateri smo bivali. Je stara, ampak mi bo ostala v spominu. Všeč mi je bilo, ko smo med malico gledali risanke. V tretjem razredu smo se imeli zelo, zelo, zelo lepo.

Matic Jamšek

TRADICIONALNI ZAJTRK

V petek, 21. novembra smo imeli tradicionalni zajtrk. Imeli smo jutranjo telovadbo. Ko smo končali s telovadbo, nas je učiteljica naučila, kako narediš pogrinjek. Potem smo imeli zajtrk. Ko smo pojedli, smo odšli v telovadnico na predstavitev. Potem smo odšli nazaj v šolo in smo pomili vilice, žlice in nože. Nato smo izdelali košare z zelenjavo. Lana in Špela sta naredili, kot da je resnično. Učiteljica nam je skuhala čaj z domačimi zelišči. Zelo, zelo, zelo je bil dober. Potem smo odšli na spodnjo šolo, kjer so nam pripravili veliko okusnih dobrot.

**Špela Brečko, Filip Okorn, Nastja Knez
in Jan Hočevar**

Nastja

Laura

OBISKALI SMO GLEDALIŠČE

Zelo je bilo lepo. Komaj čakam, da bomo šli tudi naslednje leto. - Anej Perko

Predstava mi je bila všeč. Ko smo se peljali domov, smo se pogovarjali o predstavi. Tudi doma sem pri kosilu povedala, kako je bilo. - Špela Brečko

Predstava Sneguljčica mi je bila všeč. Upam, da bomo še kdaj šli na tako predstavo – Nastja Knez

4. razred

1. vrsta: Lara Kukec, Tamara Gorenc, Tjaš Pelko, Vid Režen;
2. vrsta: **razredničarka Polona Trebše**, Kristjan Brgant, Aljaž-Rafko Knez, Jan Jelenc, Neža Gačnik, Larisa Skušek;
3. vrsta: Rok Cerovšek, Nastja Klukej, Maruša Dragan, Ela Jurič, Aljaž Janežič.

MI, ČETRTRAJI!

Na začetku šolskega leta smo prestopili nov šolski prag. Čeprav stavba ni ravno nova, se radi učimo v njej. Letos smo dobivali ocene od ena do pet, vsekakor pa imamo rajši višje ocene. Učiteljica je bila včasih stroga do nas. Predvsem takrat, ko nismo bili pridni in smo se prepirali med seboj. Letos nam je bil sklop učbenikov in delovnih zvezkov Radovednih 5 zelo všeč, saj smo se ob gledanju različnih kratkih filmčkov naučili veliko novega. Bilo je res lušno in zanimivo!

Bili smo tudi v šoli v naravi, v domu Čebelica, kjer smo se zelo zabavali. Vozili smo se s kolesi, hodili na poho-

de in medtem raziskovali naravo, rastline in živali ter se ob tem ogromno naučili.

Letos smo obiskali tudi Planico, kjer smo navijali za naše orle. Marsikomu je uspelo dobiti avtogram od naših ali tujih skakalcev.

Kljub temu, da smo se bolj malo učili, pa smo vsi uspešno končali bralno značko in si s tem zaslužili ogled risaneega filma v kinu.

Veseli smo, da vsi uspešno napredujemo v peti razred in se že veselimo počitnic, pa tudi naslednjega šolskega leta.

Larisa

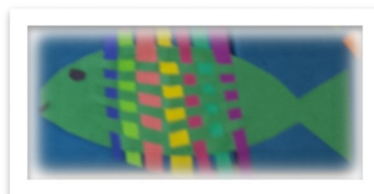
Kristjan

Maruša

Tjaš

KO BOM VELIK, BOM KMET

Že od nekdaj si želim postati kmet. Poklic se mi zdi zanimiv in ne preveč zahteven. Rad imam živali, rad se igram na svežem zraku in pomagam babici pri domačih opravilih. Doma imamo manjšo kmetijo: imamo kokoši, prašiče, zajce, mačke in psa. Rad pomagam babici pri krmljenju živali. Pomagam tudi na polju, pri košnji trave, pri spravljanju pridelkov... Doma imamo traktor, ki ga zelo rad vozim. Včasih pomagam tudi sosedom, ki imajo prav tako veliko kmetijo. Doma imamo veliko knjig o kmetovanju in traktorjih, ki jih velikokrat z zanimanjem prelistujem. Na računalniku igram igro, v kateri skrbiš za kmetijo. Po osnovni šoli se bom vpisal na kmetijsko šolo in postal kmet na svoji kmetiji.

Kristjan Brgant

Tjaš

Maruša

V BOLNIŠNICI

Bilo je leta 2013. Moral sem na operacijo. V bolnišnici sem moral biti od sedmi uri zjutraj. Najprej so me stekali, nato zmerili višino in temperaturo v ušesu. Nato sem dobil bolniško pižamo in odpeljali so me v svojo sobo. Tam se mi dali sirup za pomiritev in staršema, naročili, da moram strogo ležati. Kasneje je po mene prišla medicinska sestra in me odpeljala v operacijsko sobo. Ko sem se zbudil iz narkoze sta bila ob meni moja starša. V bolnišnici sem bil en teden. Z menoj je bila mamica. Tisti teden je bil dolg, ker sem mogel ležati zaradi katetra. Najbolj mi je bilo všeč, ko me je zdravnik pohvalil, da sem bil priden in kako lepo prenašam hude bolečine. Medicinske sestre so bile tudi zelo prijazne do mene. Upam, da mi nikoli več ne bo treba v bolnišnico.

KO SEM BIL BOLAN

Kot vsak človek, tudi jaz kdaj zbolim. Dobil sem visoko vročino, ostal sem doma in zame je skrbela babica. Ker sem dovolj velik, zame mamica ni potrebovala bolniškega dopusta. Babica me je razvajala z mojimi najljubšimi jedmi. Po enem tednu se je moje zdravstveno stanje izboljšalo. Zato sem se kmalu spet vrnil v šolo k svojim prijateljem.

Kristjan Brgant

Jan Jelenc

Tjaš

Larisa

5. razred

1. vrsta: Matevž Gačnik, Tim Pirc, Valentin Knez, Domen Šulc;
2. vrsta: Tamara Debeljak, Deja Udovč, Stanka Kralj, Lara Rosa, Lučka Simeonov, Tilen Trbovec;
3. vrsta: Dejan Zelič, Teja Zelič, Anja Konček, Nika Drobnič, David Žibert in razredničarka Irena Muzga.

NAŠ PETI RAZRED

Peti razred šteje petnajst otrok, vsi smo navihani, igrivi, radi se smejimo. Najbolje pa nam je, ko smo vsi skupaj in se zabavamo. V letošnjem letu smo se veliko naučili in dobili veliko ocen. Bili smo tudi v šoli v naravi v Novem Vinodolskem. Veliko smo plavali in se zabavali. Imeli smo tudi zelo dobro učiteljico in učitelja, ki sta nas naučila dobro plavati. Ko smo prišli domov, smo bili zelo veseli, saj smo spet videli svojo družino. Mislim, da mi bo to leto ostalo v spominu.

Tamara Debeljak

V petem razredu nas je petnajst, sedem fantov in osem punc. Imamo se fino, imamo dobro učiteljico. V petem razredu smo se veliko naučili. Pri novem predmetu gospodinjstvo smo delali različne stvari, tudi šivali. Na koncu petega razreda smo odšli na morje v Novi Vinodolski.

Matevž Gačnik

V petem razredu nas je petnajst in smo zelo živahni. Letos sem se zelo veliko naučil in to po zaslugi učiteljice, ki zelo dobro zna razlagati snov. Dobili smo nov predmet, ki se imenuje gospodinjstvo. Peti razred mi bo najbolj ostal v spominu, ker smo odšli na morje za en teden na Hrvaško. Upam, da bo naša učiteljica ostala dolgo na tej šoli.

Valentin Knez

V petem razredu smo učenci navihani, nagajivi in poskočni. V tem šolskem letu smo se malokdaj skregali. Učiteljica petega razreda mi je zelo všeč. Šli smo tudi v šolo v naravi v Novi Vinodolski. Tam je bilo zelo lepo. Veliko smo plavali in se zabavali.

To šolsko leto mi je zelo hitro minilo. Veliko smo se naučili. Upam, da mi bo ostalo v spominu in komaj čakam naslednje šolsko leto.

Anja Konček

V petem razredu sem se veliko naučila. Učenci petega razreda smo prijazni, nagajivi, zabavni, igrivi... Tudi učiteljica je zelo prijazna in nas ima rada. Peti razred hitro mine. Veliko smo pisali, risali, peli, spoznavali različne živali... Ob koncu leta smo šli v kino in v šolo v naravi. Bili smo na različnih izletih in veliko smo nastopali.

Stanka Kralj

V 5. razredu smo se naučili veliko. Najbolj všeč sta mi bila šport in likovna. Učiteljica je bila prijazna, a jaz tega nisem vedela. V šoli smo gledali poučne filme. Nekaj ocen je bilo slabih in nekaj lepih. Na koncu šolskega leta smo odšli na morje. V tem razredu je bilo lepo.

Nika Drobnič

V petem razredu sem se veliko naučil. Obiskoval sem nov krožek Zabavno gospodinjstvo. Pri krožku smo kuhali, likali, šivali ipd. Imeli smo tudi druge krožke odbojko, gledališki krožek, kolesarski... Tudi pri športni smo se veliko naučili. Od 8. 6. do 12. 6. 2015 smo odšli v hotel Lišanjski v Novem Vinodolskem.

Najprej sem mislil, da je učiteljica Irena Muzga huda učiteljica, v resnici pa je čisto prijazna učiteljica.

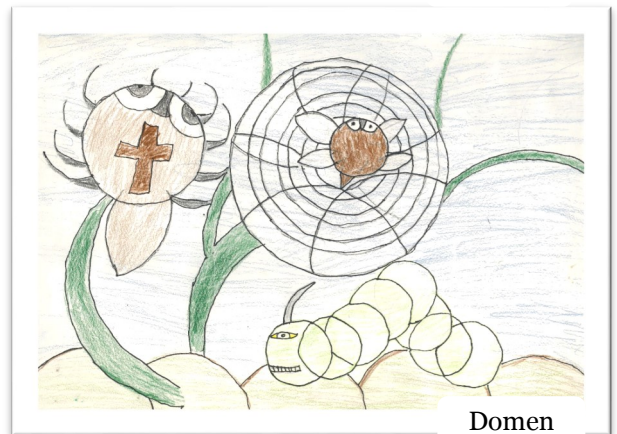
Tim Pirc

V petem razredu sem se veliko naučil. Dobili smo nov predmet gospodinjstvo. Dobili smo nova krožka gospodinjstvo in oblikovalni krožek. Obdelali smo veliko učne snovi. Odšli smo na mnogo izletov, najbolj se mi je vtisnilo v spomin, ko smo bili na morju. Bili smo na Hrvaškem v Novem Vinodolskem. Bili smo cel teden od 8.6.2015 do 12.6.2015. Veliko smo plavali. V petek smo se vrnili izmučeni. Bili smo zelo veseli, ker smo spet videli svojo družino.

Tilen Trbovec

Dejan

Domen

BILI SMO V ŠOLI V NARAVI

Naš 5.razred je v juniju odšel v šolo v naravi v Novi Vinodolski. Najbolj sem uživala, ko smo igrali bingo in hodili po nakupih. Zelo je bilo zabavno tudi v času počitka, ko smo se igrali razne igre. Čeprav smo morali veliko plavati, smo v vodi tudi uživali. Hrana je bila dobra, spali smo dobro. Čeprav smo bili na morju smo imeli tudi pouk. Zelo smo se tudi smejali, ko smo hodili od kosila in smo se skoraj izgubili, ker je bil hotel tako velik.

To izkušnjo bi še kdaj ponovila, saj sem se imela zelo lepo.

Lučka Simeonov

Teja

Stanka

6. razred

1. vrsta: Nik Valant, Domen Kunej, Timotej Špelič, Denis Gorenc, Domen Zelič;
2. vrsta: Nejc Tratar, Gregor Jereb, Ana Sitar, Eva Flajs, Saša Rantah, Eva Grozde in **bodoči razrednik Sebastijan Hercigonja. Razredničarka Tjaša Hribar** je bila odsotna.

Eva

Smo šesti razred in nas je le enajst. Naša razredničarka je nova učiteljica Tjaša Hribar. Zelo smo veseli, ker je učiteljica prvič razredničarka, uči pa ravno nas. V letošnjem šolskem letu se nam je zgodilo marsikaj zanimivega. Šli smo na Ajdovski gradec, kjer smo izvedeli, kako so živeli v rimskih časih. Kot se spodobi smo si v novoletnem času vsi učenci šestega razreda izmenjevali darila. Pri angleščini smo si ogledali film Hitri in drzni 5. Izdelovali smo tudi

novoletne voščilnice in se precej trudili. Imeli smo veliko tehničnih dni, športnih dni, na primer kros v Krmelju in tehnični dan v Ribnici. V Ribnici smo videli tudi mučilne naprave za čarovnice. Šli smo na zaključni izlet v Belo krajino. V 6. razredu je bilo lepo a upamo, da bo naslednje leto še lepše.

KUHANJE V 6. RAZREDU

Pri urah gospodinjstva smo učenci 6. razreda urili ročne spretnosti pri kuhanju. Za začetek smo pripravljali krhke flancate. Zanje smo pripravili testo in jih cvrli v olju. Pri tem sta nam pomagala učiteljica in kuharica.

Spoznavali smo eksotično sadje. Za poskušanje smo pripravili ananas, pomelo, avokado, mango in kaki. Bilo je zanimivo, saj smo spoznali nam še nepoznane okuse sadja.

Dva petka zapored smo si sami pripravili malico. Prvič smo se preizkusili v pripravi mesno-zelenjavne enolončnice in riževega narastka. Rižev narastek je bil zelo okusen. Okus enolončnice je bil dober, a se moramo nanj nekateri še privaditi.

Drugič smo se preizkusili v pripravi bio polnozrnatega kusa kusa, pečenega mesa s smetano in mešane solate. Vse jedi so bile odlične.

Kuhanje je bilo zabavno in poučno.

7. razred

1. vrsta: Jernej Gačnik, Sandra Jene, Kristina Turk, Luka Dragan,;
2. vrsta: **razredničarka Silva Stusek**, Gregor Kuhar. Gašper Brajer, Zala Poljanec, Žan Knez;
3. vrsta: Neža Lindič, Ana Lindič, Gregor Švigel, Tadej Mrgole.

Smo sedmi razred. Vsi razen enega smo rojeni leta 2002. naša razredničarka je Silvestra Stusek. V razredu nas je 12, pet deklet in sedem fantov. Veljamo za zelo nagajiv razred, ki ne dela domačih nalog. Ocene niso kaj prida dobre, vendar pa se med seboj zelo dobro razumemo. Naša razredničarka ima z nami zelo veliko dela, saj velikokrat kaj ušpičimo. Vendar smo v našem razredu osvojili tudi kakšno priznanje. Pri pouku se znamo potruditi, a to nam uspe le poredko. Bili smo v šoli v naravi, kjer so nas zelo pohvalili. Vendar pa smo se zaradi slabih razmer vrnili domov pred-

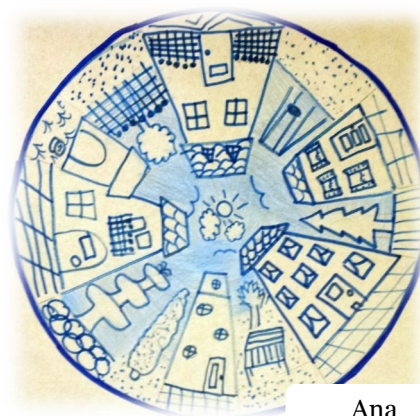
časno. Dobili smo kar nekaj kazni in pohval, sicer pa je pohval nekoliko manj. Naš razred sestavljajo Luka Dragan, Tadej Mrgole, Jernej Gačnik, Gregor Kuhar, Gašper Brajer, Gregor Švigel, Žan Knez, Sandra Jene, Neža Lindič, Zala Poljanec, Ana Lindič in Kristina Turk. Radi se zabavamo ob različnih priložnostih. Upamo, da bomo vsi napredovali v naslednji razred.

Tadej

Kristina

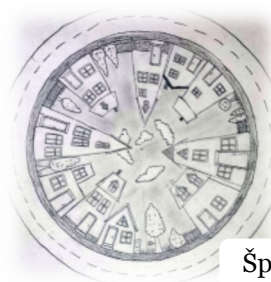

Ana

8. razred

1. vrsta: Laura-Pikica Slak, Katarina Jelenc, Melisa Špelič, Špela Blaznik, Nina Štih, Blanka Hribar, Anja Pirc;
2. vrsta: Jernej Balažič, Žiga Plantarič, Jan Stušek, Žiga Kuhar, Timotej Perko, Timotej Blažič, Jure Tratar in **razredničarka Irena Klukej**.

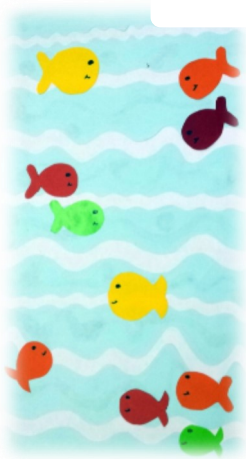

Špela Blaznik

Naš razred velja za zelo priden in uspešen razred, no pa čeprav smo na trenutke lahko precej živahni. Naša razredničarka je bila že prejšnje leto Irena Klukej, zato je že iz prejšnjega leta vedela, kakšen razred smo. Letos pa smo tudi napredovali z ocenami ter se udeležili veliko tekmovanj, na katerih smo bili bolj in manj uspešni. V letošnjem šolskem letu smo se zaradi lanskega žledoloma, udeležili smučarskega tečaja skupaj s sedmim razredom iz naše šole, ter s sedmim razredom iz Osnovne šole Bogojina. Tam smo preživeli 4 dni, pa čeprav bi morali ostati 5 dni, a so vremenslovci razglasili rdeči alarm. Kljub temu smo se vsi naučili dobro smučati, predvsem pa so se spletle nove

vezi prijateljstva. Tudi letos smo imeli tehniške, naravoslovne in športne dneve. Zadnji športni dan smo imeli v Tržišču in sicer peterboj, na katerem smo se dobro odrezali. V juniju smo imeli tehniški dan v Velenju na energetskem poligonu. Ogledali smo si okolico umetnega jezera, ki je nastalo zaradi izkopa premoga. Vzeli smo vzorec vode in ga odnesli v laboratorij, kjer smo s kalorimetrično tehniko ugotavljali, če so v odpadni vodi in v vodi iz jezera nitrati, nitriti in fosfati. Ugotavljali smo, koliko je voda onesnažena. Na koncu smo v učilnici namenjeni za praktični pouk srednješolcev smeri elektro, delali poizkuse z žarnicami in primerjali, koliko energije porabijo za gorenje. Zopet smo izvedeli veliko novega in to podkrepili še s poizkusi.

Nina

Blanka

Šolsko leto pa smo vsi uspešno zaključili. Osvojili smo tudi veliko priznanj z različnih tekmovanj in natečajev. Sedaj pa bomo nekaj časa imeli nekaj premora, naslednje leto pa znova v šolo in novim dosežkom naproti.

9. razred

1. vrsta: Matej Konček, Katarina Virant, Luna Lazar, Irena Muzga, ravnateljica Zvonka Mrgole, Breda Rman, Jakob Povšič, Luka Flajs;
2. vrsta: Roman Dobovšek, Silva Stušek, Polona Trebše, Irena Klukej, Magda Flajs, Mihaela Jelenc, **razredničarka Vera Dragan**, Andreja Umek, Nataša Dular, Sebastijan Hercigonja;
3. vrsta: Matevž Strajnar, Nejc Kukec, Matic Mohar, Petra Knez, Patricija Jelenc, Nik Tramte, Martin Turk, Tilen Klukej, Marko Flajs.

Smo deveti razred. V razredu nas je petnajst, saj nas je konec 8. razreda zapustila sošolka Anja, ki jo vsi zelo pogrešamo. Smo zelo živahni in razigrani. Marsikdaj smo kaj ušpičili, zato smo velikokrat pometali in spremljali mlajše učence na avtobus. Vse leto smo imeli veliko različnih dejavnosti: razni športni in tehniški dnevi, šli smo na Lisco, ogledali smo si čistilno napravo in še bi lahko naštevali. Za Komunalo Sevnica smo pripravili papir in s tem tudi zaslužili. Prav tako smo zaslužili tudi s prodajo voščilnic. Denar pa smo prihranili za konec šolskega leta. Že v mesecu februarju smo imeli informativni dan. Na ta dan smo obiskali različne srednje šole, saj smo se morali odločiti, kam bomo odšli po osnovni šoli. V maju smo pisali NPZ, kjer smo se nekateri bolj,

drugi manj odrezali. Najboljši učenci so sodelovali na različnih tekmovanjih. Letošnje leto si bomo najbolj zapomnili po sodelovanju na četvorki, kjer smo plesali kar v dežju, zato smo se nekateri zelo prehladili. Prav tako nam bo v spominu ostal zaključni izlet. Bili smo v pustolovskem parku Čepa, na bowlingu in v diskoteki, kjer smo se naplesali. V parku nam je bil najbolj všeč spust po žici čez sotesko.

Za nami je devet let obiskovanja OŠ Tržišče. Marsikaj smo skupaj doživeli in postali dobri prijatelji. Upamo, da se naše vezi ne bodo pretrgale in da se bomo po končani osnovni šoli še srečevali.

Patricija

Petra

LITERARNO - UMETNIŠKI KOTIČEK

NA SPOMLADANSKEM SPREHODU

Prejšnji teden se je pričela koledarska pomlad. Prvi dan pomladi me je zbudila s toplimi žarki. Ptički so žvrgoleli in začutila sem vonj po pomladi. Hitro sem se oblekla in stekla iz hiše.

Povsod so bile cvetoče rože in ptički so veselo peli. Res, pomlad se je začela. Bilo je prijetno toplo. Odvezala sem kužka in skupaj sva se odpravila na spomladanski sprehod. Občudovala sem zelena in cvetoča drevesa. Živali so se

prebudile. Zagledala sem veverico, ki je plezala na drevo. Ko sem prišla do gozda, se je ptiček razburil, ker je zagledal srno, ki je jedla travo. Bila je zelo lepa. Ko naju je za-

gledala, je zbežala. V gozdu je mrgolelo živali. Večsih se je pojavila kakšna ptica, ki je iskala hrano. V naš hlev so se začele vračati lastovice. Tekla sem po travniku. Trava je bila zaradi rose mokra. Nabrala sem še nekaj zvončkov in z njimi polepšala šopek. Tudi trobentice sem našla. Vsako leto jih nabiram z mami. Letos sem jo presenetila in jih nabrala sama. Za mami sem nabrala nekaj cvetlic.

Vesela sem, da se je začela pomlad, saj lahko vsak dan občudujem prelepo naravo. Če ne bi imela šole, bi se vsako jutro odpravila na sprehod. Nadihala bi se svežega zraka in tako lažje začela dan. Narava je res prečudovita. Vsak vikend se bom odpravila na spomladanski sprehod.

Anja, 1. r.

SAŠA RANTAH, 6. razred

Zima se je že zdavnaj poslovila, sneg se je že pred meseci stopil. Pred dnevi sem šla na sprehod. Na sprehodu je bilo lepo in rada bi vam povedala, kaj sem doživela. Odpravila sem se iz hiše. Nekaj je zadišalo. Pomislila sem: »To je pomlad. Nič drugega ne more biti.«

Pred mano je bilo tlakovano dvorišče. Prek njega sem se odpravila do vrta. V vrtu je dišalo po zeliščih, ki so posejana v njem. Jagode so cvetele, v rastlinjaku pa tudi že zorele. Skozi druga vrata sem zapustila vrt in začela teči. Tekla sem v hrib. Tekla sem proti vrhu. Nisem se ustavila. Vsa upehana sem prispela na vrh. Šele sedaj sem se ozrla in prikazal se mi je čudovit razgled. Na zelenem pašniku se je pasla naša kobilica. Slišala sem mukanje sosedovih krav. Ampak vse to mene ni zanimalo. Pred sabo sem zagledala vse polno cvetočih rož. Bilo je polno trobentic, marjetic, regrata in v bližini je bil cvetoči grm bezga. Stopila sem bliže in ga povonjala. Dišalo je tako lepo, kot pomlad sama. Mimo bezga se je vila pot, ki je vodila proti gozdu. Stopila sem po njej in opazovala cve-

toče cvetlice. Prišla sem do gozda in odšla dalje. Hodila sem in hodila. Poslušala sem petje ptic in žuborenje potočka v daljavi. Bližala sem se svojemu cilju. Prišla sem do majhnega slapa, kjer sem se večkrat igrala, ko sem bila mlajša. Sezula sem si čevlje in namočila noge v vodo. Voda je bila prijetno hladna. Kar naenkrat sem začutila nekaj spolzkega. Odskočila sem in šele takrat sem ugotovila, da je ribica, ki me je opazila, še bolj prestrašena kot jaz. Stopila sem v vodo. Bila sem v kratkih hlačah, vendar mi je voda segala skoraj do kolen. Stopila sem proti slapu in šla mimo njega. Vstopila sem v jamo, ki jo je zakrival slap. V jami je bilo hladno. Šele sedaj v jami sem se zavedala, da bom morala kmalu domov na večerjo. Pohitela sem domov. Tekla sem in tekla. Doma sem bila na srečo pravi čas. Le mama je bila malo jezna, ker sem se predolgo zadržala pri slapu.

Ta dan je bil moj najlepši dan te pomladi. Bila sem srečna kot že dolgo ne.

Jure, 2. r.

EVA FLAJS, 6. razred

AVTOCESTA, NAŠA POT V PRIHODNOST

V Sloveniji se že dolgo časa govori in piše o tretji razvojni osi. Veliko ljudi sploh ne ve, kaj tretja os sploh je in kje naj bi potekala.

Jaz si pod tretjo razvojno os predstavljam avtocesto, ki bo povezala kraje v Sloveniji ter Slovenijo in svet. Sprašujem se, ali bo ta sodobna avtocesta sploh kdaj zgrajena. Toliko časa se že govori in piše o njej, premaknilo pa se ni še nič. Če bodo začeli graditi tudi v naših krajih, gledam na to z dveh strani, s svetle in s temne. Vsaka novost prinese pozitivne in negativne posledice.

Kaj bi avtocesta prinesla dobrega? Prav gotovo bi se območje, ki bi bilo ob avtocesti, bolje razvijalo. Mladi bi ostali doma in se ne bi selili v mesta. Dnevno bi se lahko vozili na delo v oddaljene kraje. Morda bi si delovno mesto poiskali celo doma, saj bi avtocesta gotovo prinesla tudi odpiranje novih delovnih mest. Pri gradnji avtoceste bi potrebovali veliko ljudi. Ko bi bila končana, bi potrebovali ljudi za vzdrževanje avtoceste. Mimo Tržišča je speljana železnica. Imamo železniško postajo, ki počasi razpada, saj pelje le nekaj vlakov. Z avtocesto bi se razvil

tudi železniški promet. Avtocesta in železnica bi se povezali. Odvijal bi se potniški in tovorni promet. Prav gotovo bi ob avtocesti nastala nova podjetja, kjer bi se lahko zaposlili domačini. Tako bi se zmanjšali potni stroški. Podjetja bi imela tudi manj drugih prevoznih stroškov, saj bi bila dobra povezava z ostalimi kraji v Sloveniji in s svetom. Tudi turizem v naših krajih bi se s tem lahko bolj razvil. Torej prav gotovo bi se z izgradnjo avtoceste, zmanjšala razvojna razlika. Kjer poteka avtocesta, je tudi razvoj krajev hitrejši.

Kaj pa naj bi slabega prinesla avtocesta? Gotovo bo zrak bolj onesnažen. Na to nas že nekaj časa opozarja narava. Sama vidim delno rešitev. Ljudje, ki se vozijo v službo v bolj oddaljene kraje, bi se več poslužili javnih prevozov. Po avtocesti bi promet potekal hitreje. S tem bi se vsakodnevno zmanjšalo število osebnih vozil in tako bi bilo manjše onesnaževanje okolja. Mislim, da je avtocesta nujno potrebna. To je naša pot v prihodnost, saj bi le-ta s seboj prinesla več pozitivnih stvari kot negativnih.

EVA GROZDE, 6. razred

SRCE MI JE PADLO V HLAČE

Letos je že dve leti odkar sem pri skavtih.

Zelo rada se udeležujem različnih taborov in tekmovanj, zato sem se z veseljem udeležila tudi Gotika, ki je potekal od 11. 4. – 12. 4. 2015.

Z vlakom smo se odpeljali do Brezovice pri Ljubljani. Vožnja je bila zabavna, med njo pa smo se tudi učili. V osnovni šoli Brezovica smo se namestili, nato pa smo se začeli pripravljati na tekmovanje. Tekmovanje je bilo sestavljeno iz pisnega testa in nočnega pohoda, pri katerem smo morali iskati različne točke. Po večerji, ko je bila že popolna tema smo se podale na pot. Na začetku nam ni šlo vse gladko, potem pa smo le našle pravo pot. Ko smo prišle na drugo točko – pokopališče, se je začel najstrašnejši del naše poti. Vrata na pokopališču so začela ropotati, za steno pa nas je prestrašil fant, ki je imel na sebi grozljivo masko. Zelo smo se ustrašile. Napotil nas je k naslednji točki. V gozd smo morale oditi brez svetilk. Na poti je ležala prašičja noga, ko pa smo prišle do točke, je zraven ognja ležala prašičja glava. Izza drevesa je skočil fant oblečen v med-

veda. Vse smo v en glas zakričale, pa tudi prestrašile smo se zelo, da nas je fant še sam začel miriti. Stekle smo ven iz gozda. Po zemljevidu smo iskale 3. točko, ki naj bi bila najstrašnejša, saj naj bi nas tam prestrašila strašna lutka. Na poti se nam je pridružila še ena skupina. Sledile smo njihovi poti. Ko smo nekaj časa hodili, je mimo prišel avto. Mislili smo, da bo iz avta padla strašljiva lutka, vendar se to ni zgodilo. Hodili smo že zelo dolgo, ko smo prišli do zavetišča za živali. Ugotovili smo, da smo čisto skrenili s poti. V zavetišču smo prosili za pomoč. Kmalu smo našli pravo pot. Vrnili smo se v šolo. Tam smo izmučene zaspale. Ko smo se zjutraj zbudili, smo spakirali ter se z vlakom odpravili domov.

Tekmovanje mi je bilo zelo všeč in upam, da se bom udeležila še kakšnega.

Zala Poljanec, 7. razred

MOJI STARI STARŠI SO ODRAŠČALI DRUGAČE KOT JAZ

Moji stari mami je bilo ime Frančiška Livk. Rodila se je 23. 12.1931 v Birni vasi pri Šentjanžu kot druga izmed šestih otrok.

Deset let so živeli skromno, vendar svobodno življenje. Njihov oče je hodil v službo, mati pa je skrbela za dom in družino. Imeli so tudi manjšo kmetijo, ki so jo največ obdelovali ročno, orali pa so z voli. Prehranjevali so se s pridelki, ki so jih pridelali doma. To je bila pšenica, iz katere so pekli kruh. Imeli so krompir, fižol, pozimi pa so največkrat jedli repo in zelje. Meso je bilo na jedilniku bolj redko.

Leta 1941 se je začela kruta vojna. Ker bi jih Nemci izselili, so se zatekli k sorodnikom na Viher pri Šentrupertu. To je bilo italijansko ozemlje, s katerega domačinov niso izseljevali. Med vojno so se selili kar trikrat. Na žalost jim je vojna vzela tudi očeta. Po dolgih štirih letih so se vrnili domov. Tam jih je pričakala porušena in požgana hiša. S pridnostjo, odrekanjem in lastnim delom so zgradili novo. Ko pa so se rane rahlo zacelile, je družino prizadela huda nesreča. Dva bratca je med otroško igro ubila neeksplozirana bomba.

Ker med vojno niso hodili v šolo, jih je na Viheru poučevala neka gospa. Po koncu vojne so se spet vrnili v šolske klopi. Takrat je bilo veliko otrok raz-

ličnih letnikov v enem razredu, saj je primanjkovalo učiteljev. Otroke so učitelji in starši vzgajali dosledno in strogo, večkrat so bili zaradi neubogljivosti tudi fizično kaznovani. Oblačila so bila skromna, bilo jih je malo, nosili so jih eden za drugim. Sešile so jih izučene šivilje in krojači. Boljšo obleko so nosili ob nedeljah, ko so šli k maši in za praznike. Prav tako je bilo z obutvijo. Poleti so hodili največ bosi. Praznovali so predvsem cerkvene praznike: veliko noč, vse svete in božič, pa tudi Miklavž jih je vsako leto obdaroval s skromnimi darili. Za praznike so jedli tudi meso. Včasih so dajali večji poudarek na praznovanje goda kakor rojstnega dne. Mama je vsakemu godovniku za darilo spekla štručko prazničnega kruha.

Po končani osnovni šoli se je moja babica zaposlila kot natakaraica v bližnji gostilni. Tam je spoznala tudi svojo prvo ljubezen, mojega ata, s katerim sta si kasneje ustvarila družino.

Večkrat razmišljam o tem, kakšno življenje je živela moja babica. Če bi ga primerjali z našim, se zdi, da živimo v raju. Živimo v miru. Vzgoja ni tako stroga, imamo vodo in elektriko...

Želim si, da bi živeli v mirnem in čistem okolju, da bi se med seboj imeli radi in da bi se spoštovali.

Zala Poljanec, 7. razred

Špela, 3. r.

Tamara, 4. r.

Moji stari starši so imeli drugačno otroštvo kot jaz. Zdaj ena babica živi na Gorenjskem, dedek pa blizu nas na Dolenjskem. Z dedkom se sicer več videvamo, vendar se tudi z babico dosti družimo. Da bo razlika med mojim in njihovim otroštvom bolj jasna, bom opisala otroštvo moje babice. Danes je stara 80 let in živi na Gorenjskem.

Imela je pet bratov in pet sester. Danes ima le še redka družina več kot pet ali celo deset otrok. Včasih je bilo to nekaj običajnega. Njeni starši niso hodili v službo. Delali so doma na kmetiji. Avtomobila niso imeli. Otroci so staršem veliko pomagali, v prostem času pa so se igrali različne igre. Oblečila so bila skromna. Sorodniki so jim jih pošiljali tudi iz Amerike. Dekleta niso nosila hlač. Moja babica je v šolo hodila samo štiri leta, do začetka druge svetovne vojne. Potem je ostala doma na kmetiji. Učitelji v takratni šoli so bili zelo strogi. Kaznovali so drugače kot danes, tudi fizično. Otroci so v šolo hodili peš. Pot je bila zelo dolga, kajti hodili so eno uro.

Okolje se skozi čas počasi in neopazno spreminja, spreminjajo pa se tudi ljudje in njihove navade.

Moji stari starši so odraščali v družini, kjer je bilo veliko otrok. Nikoli se niso dolgočasili, kot se nekateri danes. Vedno so nekaj počeli. Pozimi, ko so bili dnevi krajši in je bila kmalu tema, so si ob topli krušni peči pripovedovali zanimive zgodbe, ružili so koruzo, dekleta so šivala in krpala oblečila. Ker ni bilo elektrike, so svetili s svečami. Niso imeli televizorjev, telefonov in računalnikov. Čas so si krajšali z različnimi igrami kot so ristanc, lovljenje, skrivalnice ...

Najbolj všeč mi je to, kako so znali izkoristiti prosti čas, da ni bilo nikomur dolgčas. Poleti so fantje gnali živino na pašo, dekleta pa so ostajala doma in pomagala materi pri pospravljanju, kuhanju in pranju perila.

V šolo niso hodili tako redno, kot hodimo danes. Velikokrat so morali ostati doma in pomagati staršem. V šolo so morali peš, saj takrat še ni bilo avtomobilov in avtobusov. Kljub temu so šli radi v šolo. Imeli so zelo

Pozimi je bilo težko, ker je zapadlo veliko snega. Včasih jim ga je odmetal oče. Starši so jih vzgajali strogo, vendar pametno. Otroci so jih ubogali brez ugovaranja. Imeli so več praznikov in jih spoštovali bolj kot danes. Meso so jedli le ob nedeljah po maši. Vso hrano so si pridelali sami. Kupovali so le sladkor, sol, kavo in olje.

V pogovorih z babico se lahko zelo veliko naučim. Spoznavam preteklost in različne prijetne in neprijetne trenutke iz njenega otroštva in iz njene mladosti. Opažam ogromne razlike med življenjem nekoč in danes

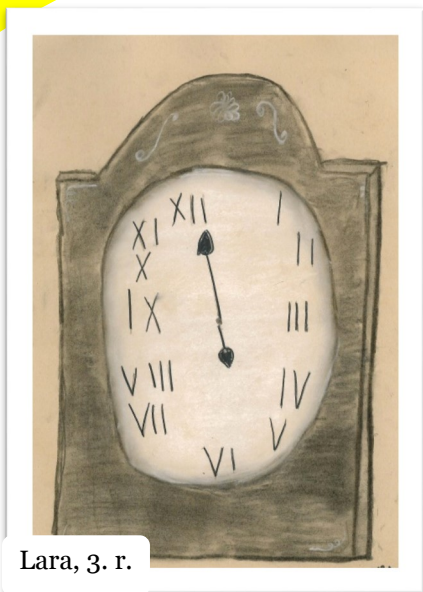
Sebe si kot odraslo ta trenutek še težko predstavljam. Bodočim rodovom želim zapustiti prijazno in zdravo okolje. Želim si, da bi se med seboj spoštovali in da ne bi bilo več vojn.

Kristina Turk, 7. razred

malo šolskih potrebščin, tudi oblečila so bila bolj skromna. Imeli so eno obleko, ki so jo nosili doma in obleko, ki so jo oblekli v nedeljo, ko so šli k maši. Njihova prehrana je bila zelo skromna, a bolj zdrava. Meso so jedli le ob nedeljah in ob velikih praznikih.

Moji babici je bil posebej všeč praznik, ko je otroke obiskal Miklavž. Seveda so bila darila v primerjavi s tistimi,

Lara, 3. r.

ki jih dobimo danes zelo skromna, a so jih kljub temu nestrpno pričakovali. Moji babici je ostalo v spominu, da so v tem času prišli v Slovenijo njihovi sorodniki, ki so vedno prinesli bogata darila.

Čeprav je bilo otroštvo mojih starih staršev težko in boleče, so se vseeno imeli lepo. Spoštujem njihovo vedenje, saj so jih vzgajali strogo. Tudi danes bi taka vzgoja koristila mnogim mladim ljudem.

Danes si težko predstavljam njihovo življenje, še večja uganika pa je naša prihodnost. Upam, da bodo moji prijatelji iskreni, da bomo zaupali drug drugemu in si pomagali v težkih trenutkih. Želim si tudi pridelovati zdravo hrano in živeti v sožitju z naravo.

Melisa Špelič, 8. razred

Moja babica Anica Hribar živi v Pavli vasi. Ker imamo skupno gospodinjstvo, se z njo veliko družim. Od starih staršev imam le še njo. V času njene mladosti je bilo marsikaj drugače kot danes. Babica mi je velikokrat pripovedovala o tem.

Včasih je bilo življenje za otroke precej težje kot danes. Velikokrat so morali delati in dostikrat so jih topli. Moja babica je imela srečo, saj se je rodila v družini, kjer so se razumeli. Imela je še dve sestri in dva brata. Vsi so hodili v tržiško osnovno šolo peš, v vsakem vremenu in po gozdu. V šoli so bili učitelji veliko bolj strogi kakor danes. Otroke so tudi pretepali. Takoj po pouku se je babica vrnila domov in začela delati. Pomagala je pri hišnih opravilih, hodila je k studentu po vodo in prala oblačila, delala je na travnikih in njivah, velikokrat pa je hodila k sosedovim pazit otroke. Domače naloge niso imeli veliko. Delala jo je pozno zvečer ob sveči. Imeli so le en zvezek in čitanko ter pisalo, ki so ga namakali v črnilo. Malice v šoli niso dobili, nosili so jo s seboj. Običajno je bila zelo skromna. Babičini starši niso bili zelo strogi, a vseeno veliko bolj kot danes. Čeprav je bilo njihovo življenje težko, ima babica na svoje otroštvo lepe spomine. Takrat ni bilo telefonov, tablic ali računalnikov, zato so se veliko več družili.

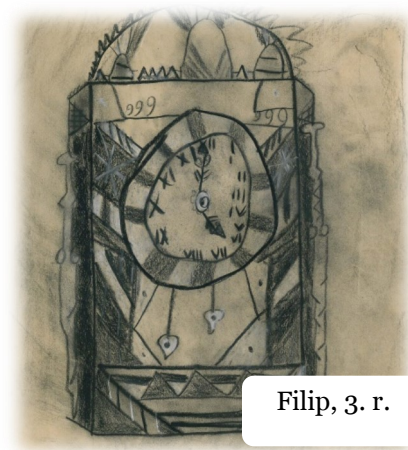
V prostem času, ki ga ni bilo veliko, so se igrali različne zanimive igre, kot so lovljenje, skrivanje, ristanec. Njihove igrače so bile punčke iz cunj, ki so jih izdelali doma. Babica je morala vsak dan pred poukom pasti živino. Je zelo dobra in prijazna. V življenju je veliko delala in pretrpela, zato jo zelo spoštujem. Ko sem bila majhna, nisem hodila v vrtec, zato sem preživela z njo skoraj celo moje otroštvo. Vedno mi je bilo zelo všeč. Sedaj, ko imam veliko obveznosti zaradi šole, pa sva bolj malo skupaj, vendar si vedno najdem čas za pogovor.

Ko bom odrasla, si želim živeti v družbi svojih otrok in moža, kasneje tudi vnukov. Želim, da bi živeli v čistem okolju. Rada bi še nekaj časa uživala brezskrbno otroštvo, saj vem, da je veliko lažje in lepše od babičinega.

Blanka Hribar, 8. razred

Aljaž, 3. r.

Filip, 3. r.

VOLK IN SEDEM KOZLIČKOV (posodobitev pravljice)

Nekega dne je mama koza odšla na večerjo s prijateljicami v fino restavracijo. Svojim otrokom je dejala, naj bodo pridni in naj nikomur ne odpirajo, sploh pa ne volku. Vsi so ji obljubili, da bodo pridni. Ko je mama odšla, je prišel volk in prosil za vstop v hiško. Kozlički bi mu sicer odprli, a je njihova mama vrata zaklenila in vključila alarm. Volk se je trudil odtipkati kodo, a mu ni uspelo. Samo vrata je pokvaril. Potem je odšel k električarju in mu je rekel, da so se mu pokvarila vrata in prosi za pomoč.

Kozlički so medtem nastavili različne pasti po hiši. Nad vrata so dali vedro z mrzlo vodo, po tleh so raztresli žebličke in napolnili pištole s plastičnimi naboji. Ko je volk vstopil, mu je na glavo padlo vedro vode, stopil je na žebličke in za nagrado so ga še obstreljevali. Volk se je začel jokati, najmlajši kozliček mu je v usta porinil dudo in volk se je nehajal jokati. Nato so se začeli igrati. Volka so jahali, vlekli za brčice, skakali po njem, plezali, se skrivali... Ko je mama prišla domov, je videla, da so vrata pokvarjena in odprta. Vstopila je. Zagledala je vseh sedem kozličkov, ki so spali na volku, ki je tudi spal. Mama je bila zelo presenečena.

Z volkom je sklenila dogovor. Za povračilo škode, ki jo je povzročil, bo varoval njene kozličke. Tako je vsak dan prihajal k njim in so se skupaj igrali.

Matevž Gačnik, 5. razred

Nekega dne je mama koza odšla na dopust. Sedem kozličkov je pustila doma in jim naročila, da pride k njim varuška.

Mama koza je poklicala taksi in se odpeljala na letališče. Volk je vse to slišal in si še sam zaželel na dopust, kjer bi jedel piščančja bedra. Pomislil je, da bo kot varuška zaslužil denar in nato odšel na potovanje.

H kozličkom je prišla na obisk stara koza. Volk je hitro stekel in staro kozo zaprl v klet ter se oblekel v njena oblačila. Toda ni si predstavljal, kako naporno je skrbeti za sedem majhnih kozličkov. Ko je vstopil, so jo kozlički lepo pozdravili in najmlajši kozliček je rekel, da je lačen. Volk pa ni znal ničesar skuhati. Hitro se je znašel in poklical picerijo ter naročil pico. Kozlički so se zelo veselili, ker so lahko jedli pico in pili kokakolo. Mama jim tega ni nikoli dovolila.

Ko se je vrnila mama koza, je plačala varuško. S staro kozo sta se že prej dogovorili, da ji bo dala pet bal sena za plačilo. Volk je bil razočaran nad plačilom, saj je pričakoval denar. Spustil je staro kozo, ji jezno dal bale sena in odšel v gozd.

Tako so se njegove sanje o dopustu razblinile. Volk še dandanes sanja, da bo nekega dne odpotoval.

Tilen Trbovec, 5. razred

VILE (poustvarjanje)

Nekega jutra, bilo je ob zarji, smo s starši pokukali iz šotorov ob jezeru, kjer smo taborili. Pomela sem si oči, zakaj tam daleč sredi vode se je nekaj zableščalo. Iz vode se je pognala zlatolasa deklica. Bila sem presenečena, od veselja sem ji pomahala. Zlatolasa deklica je kar hodila po vodi. Hitro je bila pri meni. Takoj sva postali prijateljici. Pogovarjali sva se vse razne stvari. Tudi moji starši so prišli in poslušali zanimive zgodbe. Bila je vročina, ki jo zlatolaska ni prenašala. Zato se je zlatolaska poslovila. Odhitela je nazaj na sredo jezera in se potopila v vodo in komaj sem čakala na jutro, da se spet srečava.

Maruša Dragan 4. razred

Nekega jutra, je bilo ob zarji, smo s starši pokukali iz šotora ob jezeru, kjer smo taborili. Pomela sem si oči, zakaj tam daleč sredi vode se je nekaj zableščalo. Iz vode se je pognala zlata deklica. Bila je zelo lepa. Imela je zlato obleko. Starše sem vprašala kaj je to. Odgovorila sta da je to dobra vila. Šla sem pogledat. Spoprijateljile smo se. Zato zdaj vsako leto hodim tja.

Neža Gačnik 4. razred

Nekega jutra, bilo je ob zori, smo s starši pokukali iz šotorov ob jezeru, kjer smo taborili. Pomela sem si oči, zakaj tam daleč sredi vode se je nekaj zableščalo. Iz vode se je pognala zlatolasa deklica, ki me je poklicala. Bila je lepa in prijazna. Rekla mi je, da moram z njo. Še preden sem kaj rekla, sva bili nad oblaki. Deklica se je nasmehnila in rekla, da njen prijatelj potrebuje pomoč. Zaskrbelo me je, kaj bodo moji starši rekli. Spali bodo, ko se vrnemo, se bodo zbudili. Obljubi mi, da ne boš nikomur povedala. Prispeli sva v čudovit gozd. Tam je bil zelo bolan deček. Kako naj ga jaz pozdravim? Razmisli! Aaa... že vem!! Dajte mu čaj in med. In res. Deček je ozdravel. Potem sva prispeli nazaj in deklica je zaspala in sanjala o svoji zgodbi.

Lara Kukec, 4. razred

Nekega dne, bilo je ob zarji smo s starši pokukali iz šotorov ob jezeru, kjer smo taborili. Pomela sem si oči, zakaj tam daleč sredi vode se je nekaj zableščalo. Iz vode se je pognala zlatolasa deklica in bila je tako lepa da... Začela je peti. Pogledala sem starše in videla sem, da oni tega sploh ne vidijo. Leteti je začela proti meni. Jaz pa proti njej. Zašepetala mi je, da naj držim pri sebi, kar sem videla. Rekla sem, da. Pozneje so vsi ljudje okameneli razen jaz. Rekla je, naj pojdem z njo. Name je posula prah in začela sem lebdeti. Šli sva v vilinski grad. Spoznala sem se s prijateljicami od vile. Potem smo šle nazaj in vsi ljudje niso bili več kot kamen. Da ne pozabim. Poznale se bomo do smrti.

Tamara Gorenc, 4. razred

HOROSKOP ZA POLETJE 2015

OVEN – v letošnjem poletju boste doživeli nekaj izjemnega. V ljubezni vam bo šlo kot po maslu, vendar bo sledilo tudi nekaj preprirov in razočaranj. Tega ne jemljite preveč osebno, saj bo kmalu vse v najlepšem redu. Dobro se boste razumeli z biki in škorpioni.

BIK – v poletju se vam ne bo zgodilo nič posebnega, vendar boš srečen/a. Uživali boste s prijatelji in s svojo sorodno dušo. Ne bodite preveč sramežljivi in ne vtikajte se v tuje stvari, saj se lahko zgodi kaj neprijetnega. Dobro se boste razumeli z vsemi.

DVOJČKA – šolsko leto boste zaključili z uspehom. Spoznali boste novo simpatijo. Z njim/njo se ne boste dobro razumeli. Ne bodite razočarani, saj se bo kmalu zgodilo nekaj nepričakovanega. To vas bo osrečilo. Dobro se boste razumeli s tehtnicami in ovni.

RAK – poletje bo zelo vroče, kar vam ne bo ugajalo. Izmučeni boste in občasno depresivni. Poskusite se razvedriti in ne svoje jeze stresati na prijatelja. Ob koncu poletja bo šlo na bolje. Dobro se boste razumeli z levi.

LEV – v ljubezni boste imeli veliko sreče. Veliko časa boste posvetili le njej. Ob tem ne smete pozabiti na prijatelje. Sprostili se boste in uživali, vendar ne bodite preveč radovedni. Vaša radovednost lahko pripelje do neprijetnih izkušenj. Dobro se boste razumeli s strelci, biki in škorpioni.

DEVICA – spoznali boste osebo, ki bo spremenila vaše poletje. Občasno boste slabe volje, vendar se boste znali tudi nasmejati. Imeli boste dosti sreče. Ne obremenjujte se z nepotrebnimi stvarmi in uživajte. Dobro se boste razumeli z ovni.

TEHTNICA - V tem poletju boste uživali, a včasih boste malo leni. V ljubezni ne boste imeli sreče, spoznali pa boste kar nekaj prijateljev. Tudi z domačimi se boste kar dobro razumeli, le včasih bodite bolj ubogljivi. Najbolje se boste razumel s strelci.

ŠKORPIJON - V tem poletju boste zelo pridni, veliko boste postorili in v tem tudi uživali. Tako bo tudi odnos z domačimi zelo dober. Spoznal/a boš novo simpatijo, ki ti bo zelo všeč. Za prijatelje ne boš imel/a časa. Dobro se boste razumeli, z levi, dvojčki, strelci in biki.

STRELEC - V tem poletju se boš zelo dobro razumel s svojo simpatijo, ki ti bo posvečala veliko pozornosti. S prijatelji se ne boš ravno razumel. Odnos z domačimi bo zelo dober. Zelo dobro se boš razumel/a z vsemi.

KOZOROG - V tem poletju boš zelo len. Z domačimi se ne boš dobro razumel/a, saj se bodo večkrat sporekli. Spoznal pa boš veliko novih prijateljev, med njimi bo tudi tvoja nova simpatija. Zelo dobro se boš razumel/a z dvojčki.

VODNAR - V tem poletju se boš zelo veliko ukvarjal/a s športom. Zelo dobro se boš razumel/a s prijatelji, ravno tako kot z domačimi. V ljubezni ne boste imeli sreče, a ne obupajte, saj boste kmalu našli svojo sorodno dušo. Zelo dobro se boš razumel/a z levi, ribi in ovnom.

RIBI - V tem poletju boš zelo sproščen, a te bo kdo res ujezil, boš pokazal svojo slabo plat. Dobro se boš razumel s prijatelji, z domačimi pa malo slabše. Dobro se boš razumel/a z vsemi.

USPEHI UČENCEV OŠ TRŽIŠČE

CANKARJEVO PRIZNANJE

BRONASTO PRIZNANJE:

2. razred: Jure Flajs, Ajda Jamšek, Gaja Janežič, Neja Tratar,
3. razred: Anej Perko, Filip Okorn, Lara Konček, Jan Knez,
Laura Jazbec, Lana Gačnik,
6. razred: Eva Flajs,
7. razred: Kristina Turk, Ana Lindič,
8. razred: Blanka Hribar,
9. razred: Marko Flajs.

TEKMOVANJE IZ ZNANJA ZGODOVINE

BRONASTO PRIZNANJE :

8. razred: Anja Pirc, Špela Blaznik,
9. razred: Jakob Povšič.

SREBRNO PRIZNANJE:

9. razred: Jakob Povšič.

TEKMOVANJE IZ ZNANJA ANGLEŠČINE

BRONASTO PRIZNANJE:

9. razred: Jakob Povšič, Luna Lazar.

TEKMOVANJE V ZNANJU O SLADKORNI BOLEZNI

BRONASTO PRIZNANJE:

7. razred: Zala Poljanec.

RAČUNANJE JE IGRA

ZLATO PRIZNANJE:

2. razred: Ajda Jamšek, Žana Bartolj,
3. razred: Filip Okorn,
4. razred: Tjaš Pelko in Neža Gačnik,
5. razred: Lučka Simeonov, Tim Pirc, Domen Šulc, Teja Zelič.

MEDNARODNI MATEMATIČNI KENGURU

PRIZNANJE ZA USPEH:

1. razred: Enej Jazbec, Luka Jazbec, Anja Jereb, Benjamin Jurič, Anže Povšič, Gal Tramte,
2. razred: Jure Flajs, Žan Janežič, Tjaša Tratar,
3. razred: Lana Gačnik, Jan Hočevan, Jan Knez, Lara Konček, Filip Okorn.

VEGOVO PRIZNANJE – MATEMATIKA

BRONASTO PRIZNANJE:

7. razred: Kristina Turk, Neža Lindič,
8. razred: Laura Pikica Slak, Jure Tratar, Melisa Špelič, Anja Pirc,
9. razred: Martin Turk, Katja Kuhar, Marko Flajs, Jakob Povšič.

SREBRNO PRIZNANJE:

7. razred: Kristina Turk,
8. razred: Laura-Pikica Slak.

ZLATO PRIZNANJA:

7. razred: Kristina Turk.

STEFANOVO PRIZNANJE – FIZIKA

BRONASTO PRIZNANJE:

8. razred: Jure Tratar, Timotej Blažič,
9. razred: Jakob Povšič, Matic Mohar.

SREBRNO PRIZNANJE:

8. razred: Jure Tratar,
9. razred: Jakob Povšič.

ZA PREGLOVO PRIZNANJE – KEMIJA

BRONASTO PRIZNANJE:

8. razred: Špela Blaznik,
9. razred: Jakob Povšič.

SREBRNO PRIZNANJE:

9. razred: Jakob Povšič.

PROTEUSOVO PRIZNANJE – BIOLOGIJA

BRONASTO PRIZNANJE:

9. razred: Katja Kuhar.

VESELA ŠOLA**BRONASTO PRIZNANJE:**

4. razred: Ela Jurič, Nastja Klukej, Larisa Skušek, Neža Gačnik,
 5. razred: Lučka Simeonov,
 6. razred: Eva Grozde,
 7. razred: Zala Poljanec.

SREBRNO PRIZNANJE:

6. razred: Eva Flajs, Gregor Jereb,
 7. razred: Kristina Turk.

KAJ VEŠ O PROMETU

2. mesto: Marko Flajs, 9. razred,
 3. mesto: ekipa učencev OŠ Tržišče (Nejc Tratar, Gregor Jereb, Marko Flajs, Tilen Klukej, Nejc Kukec, Matej Konček).

PRVAKI ZNANJA

Ekipa Enciklopedistov (Kristina Turk, Zala Poljanec, Jure Tratar in Jakob Povšič).

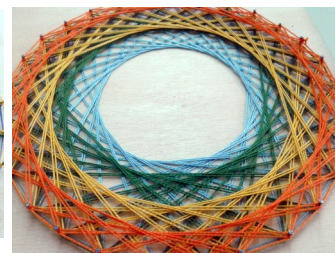
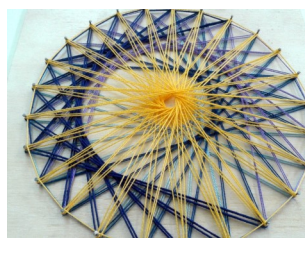
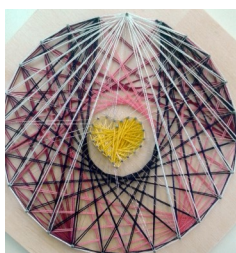
3. mesto na področnem tekmovanju.
5. mesto na državnem tekmovanju.

ŠAH—MEDOBČINSKO POSAMEZNO ŠOLS-KO PRVENSTVO DEČKI DO 9 LET

1. mesto: Filip Okorn, 3. razred.

NA SPREJEMU PRI ŽUPANU JE KOT**NAJBOLJŠI UČENEC BIL:**

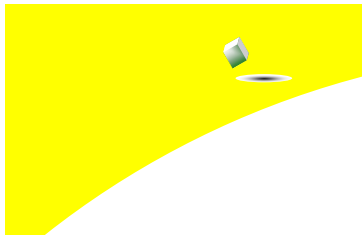
JAKOB POVŠIČ.

Izdelki na strani 42. in 43. strani so nastali pri pouku tehnike in ustvarjalnega krožka.

ŠPORTNA TEKMOVANJA

Tekmovanje	Razred	Dosežek na tekmovanju
Občinsko prvenstvo v nogometu za starejše dečke	8. r., 9. r.	3. mesto
Občinsko prvenstvo v odbojki za fante letnik 2000	8. r., 9. r.	1. mesto
Občinsko prvenstvo v mali odbojki za mlajše deklice	5. r., 6. r., 7. r.	1. mesto
Občinsko prvenstvo v mali odbojki za mlajše dečke	5. r., 6. r., 7. r.	2. mesto
Občinsko prvenstvo v nogometu za mlajše deklice	5. r., 6. r., 7. r.	2. mesto
Občinsko prvenstvo v mini odbojki (Sevnica)	5. r., 6. r.	1. mesto
Področno prvenstvo v nogometu za mlajše deklice	5. r., 6. r., 7. r.	1. mesto
Področno prvenstvo v mali odbojki za deklice	5. r., 6. r., 7. r.	3. mesto
Področno prvenstvo v odbojki za starejše dečke	8. r., 9. r.	4. mesto
Področno prvenstvo v mini odbojki	5. r., 6. r.	2. mesto

OŠ Tržišče
Tržišče 35
8295 Tržišče

Telefon: +386 7 81 85 470
Faks: +386 7 81 85 471
E-pošta: o-trzisce.nm@guest.arnes.si

KOLOFON

Žarek je časopis učencev OŠ Tržišče,
ki izhaja dvakrat letno. Nastaja v okviru
novinarskega krožka.

Mentorica krožka in računalniška
obdelava Irena Klukej.

Lektorirala Vera Dragan.

Oblikovanje naslovnice Tjaša Hribar.

Člani novinarskega krožka:

Jan Stušek, Žiga Plantarič, Jure Tratar, Sandra Jene,
Ana Lindič, Neža Lindič, Zala Poljanec, Kristina Turk,
Eva Grozde, Eva Flajs, Saša Rantah, Gregor Jereb.

Šolsko leto 2014/2015.

Učenci 4. razreda.

Juhuhu, počitnice so tu!!!